

Laodicea — Numero Uno

Ang Tagna ni Isaias mahitungod sa Kapahamakan alang sa Walog sa Panan-awon

Jeff Pippenger
2023-08-14

Ang palas-anon mahitungod sa walog sa panan-awon. Unsay nakaingon kanimo karon, nga misaka ka nga tanan ngadto sa mga atop sa mga balay? Ikaw nga napuno sa kasamok, usa ka siyudad nga maguboton, usa ka malipayong siyudad: ang imong mga pinatay nga lalaki wala pamatya pinaagi sa espada, ni nangamatay sa gubat. Ang tanan mong mga punoan nangalagiw nga nagkahiusa, sila gigapos sa mga mamamana: ang tanan nga hingkaplagan diha kanimo gigapos nga nagkahiusa, nga nanalagiw gikan sa halayo. Busa miingon ako, Palayo kamo kanako; mohilak ako sa mapait gayud; ayaw paningkamoti ang paglipay kanako, tungod sa paglaglag sa anak nga babaye sa akong katawhan. Kay kini mao ang adlaw sa kasamok, ug sa pagtamakan, ug sa kalibog, gikan sa Ginoong Dios sa mga panon, diha sa walog sa panan-awon, sa pagguba sa mga kuta, ug sa pagtu-aw ngadto sa kabukiran. Isaias 22:1–5.

Sa basahon ni Isaias, ang pulong nga “palas-anon” makita sa napulog-walo ka higayon. Napulog-usa niadtong mga reperensiya tuwirang nagtimaan sa mga panagna sa kalaglagan, ug ang laing pito ka reperensiya nagtumong sa usa ka palas-anon ingon nga butang nga gidala ibabaw sa abaga. Usa lamang sa mga reperensiyang gihubad nga “palas-anon” naghulagway sa usa ka butang nga gidala sa abaga ug sa samang higayon usa usab ka panagna sa kalaglagan. Tuyo ko nga hisgotan kana nga usa ka reperensiya nga mao ang Hebreohanon nga pulong nga nagtimaan sa usa ka butang nga gidala, apan usa usab ka panagna sa kalaglagan, busa akong gipaila ang maong kalainan sukad pa sa sinugdanan, bisan pa dili kita mobalik niining mga kamatuoran hangtod sa ulahi.

Ang kapitulo dili malaw-ay bahin sa kahulugan sa “walog sa panan-awon,” kay kini giila ingon nga ang “Lungsod ni David” ug usab ingon nga “Jerusalem.” Ang walog sa panan-awon usa ka pagtumong sa Laodiceanong Adventismo sulod sa kasaysayan sa kataposang unom ka mga bersikulo sa Daniel onse. Gitakda ni Isaias ang konteksto niini nga kalaglagan pinaagi sa kasaysayan nga gilarawan sa kapitulo baynte, sa paghulagway sa anam-anam nga pagpanakop sa kalibotan sa hari sa Asiria nga nagpadala ug usa ka pangulo sa kasundalohan nga ginganlan ug Tartan aron sa pagsakop sa usa ka siyudad sa Ehipto nga ginganlan ug Ashdod.

Ang balaod sa Domingo maila diha sa Daniel 11:41, ug kini nagaila sa tulo ka pundok nga “makalikay” sa kamot sa kapapahan sa panahon sa balaod sa Domingo.

Sa tuig nga si Tartan miadto sa Ashdod, (sa dihang gipadala siya didto ni Sargon nga hari sa Assyria,) ug nakiggubat batok sa Ashdod, ug nakuha kini; niadtong maong panahona misulti si Jehova pinaagi kang Isaias nga anak ni Amoz, nga nagaingon: Lakaw ug huboa ang sako nga panapton gikan sa imong hawak, ug kuhaa ang imong sapin gikan sa imong tiil. Ug gibuhat niya kini, nga naglakaw nga hubo ug walay sapin. Ug miingon si Jehova: Maingon nga si

Isaias nga akong alagad naglakaw nga hubo ug walay sapin sulod sa tulo ka tuig ingon nga timailhan ug katingalahan batok sa Ehipto ug batok sa Etiopia; mao man usab nga pagadad-on sa hari sa Assyria ang mga Ehiptohanon nga mga binilanggo, ug ang mga Etiopihanon nga mga binihag, mga batan-on ug mga tigulang, nga hubo ug walay sapin, bisan pa nga ang ilang mga sampot mahayag, alang sa kaulawan sa Ehipto. Ug sila mangahadlok ug maulaw tungod sa Etiopia nga ilang gilaoman, ug tungod sa Ehipto nga ilang himaya. Ug ang lumolupyo niining puloa moingon niadtong adlaw: Ania karon, ingon niana ang among gilaoman, diin kami mikalagiw aron mangayo ug tabang aron maluwas gikan sa hari sa Assyria; ug unsaon man namo pag-ikyas? Isaias 20:1–6.

Ang pangutana nga gipataas sa mga pumoluyo sa pulo mao kon unsaon nila pag-ikyas gikan sa hari sa Asiria, nga gihulagway usab ingon nga hari sa amihanan diha sa Daniel onse.

Siya [ang hari sa amihanan] mosulod usab ngadto sa mahimayaong yuta, ug daghang mga nasud ang mapukan; apan kini makalingkawas gikan sa iyang kamot, mao ang Edom, ug ang Moab, ug ang mga pangulo sa mga anak sa Ammon. Daniel 11:41.

Niining bersikulo ang balaod sa Domingo sa Tinipong Bansa sa Amerika giila, ug adunay pipila ka malumo nga mga kahulogan sa pahayag ni Daniel nga angay tagdon. Adunay tulo ka magkasunod nga mga bersikulo sa Daniel onse bersikulo kwarenta hangtod kwarenta’y-tres nga tanan nagaila sa “mga nasud.” Sa bersikulo kwarenta ang mga nasud nga nagrepresentar sa kanhing Unyong Sobyet gilagpot sa kapapahan ug sa Tinipong Bansa sa Amerika niadtong 1989. Ang modernong mga historyador nagpamatuod niini nga kamatuoran.

Unya sa bersikulo kap-atan ug duha atong makita ang pulong nga “mga nasud” nga nagrepresentar sa tanang mga nasud sa planetang Yuta, samtang ang hari sa amihanan (ang kapapahan) mosakop sa Egipto, nga nagrepresentar sa tibuok kalibotan. Mao kana ang usa sa mga kahulogan. Ang usa pa sa duha ka kahulogan nga akong gipasabot diha sa tulo ka bersikulo naglakip sa pulong nga “makakalagiw” sa bersikulo kap-atan ug usa ug unya pag-usab sa bersikulo kap-atan ug duha. Duha kini ka lainlaing Hebreohanong mga pulong, bisan pa man nga silang duha gihubad nga “makakalagiw.” Ang Hebreohanong pulong nga gihubad nga “makakalagiw” sa bersikulo kap-atan ug duha nagpasabot nga walay makaplagang kaluwasan, kay sa dihang ang “napulo ka mga hari” nga nagrepresentar sa United Nations mouyon sa pagtugyan sa ilang usa-ka-kalibotang pangagamhanan ngadto sa pagpugong sa mapapong mapintas nga mananap, wala nay ikakalagiw—walay kaluwasan.

Ug ang napulo ka sungay nga imong nakita mao ang napulo ka hari, nga wala pa makadawat ug gingharian hangtod karon; apan makadawat sila ug kagahum ingon nga mga hari sulod sa usa ka takna uban sa mapintas nga mananap. Kining mga haria usa ra ang hunahuna, ug ilang ihatag ang ilang kagahum ug kusog ngadto sa mapintas nga mananap. Kini sila makiggubat batok sa Cordero, ug ang Cordero magmadaugon batok kanila: kay siya mao ang Ginoo sa mga ginoo, ug Hari sa mga hari: ug kadtong mga kauban niya mga tinawag, ug pinili, ug matinumanon. Ug siya miingon kanako, Ang katubigan nga imong nakita, diin nagalingkod ang bigaon, mao ang mga katawhan, ug mga panon, ug mga nasod, ug mga pinulongan. Ug ang napulo ka sungay nga imong nakita ibabaw sa mapintas nga mananap, kini sila magadumot

sa bigaon, ug magahimo kaniya nga biniyaan ug hubo, ug pagakan-on nila ang iyang unod, ug pagasunogon siya pinaagi sa kalayo. Kay gibutang sa Dios diha sa ilang mga kasingkasing ang pagtuman sa iyang kabubut-on, ug ang pag-uyon sa usag usa, ug ang paghatag sa ilang gingharian ngadto sa mapintas nga mananap, hangtod nga matuman ang mga pulong sa Dios. Pinadayag 17:12–17.

Kining “napulo ka mga hari” gihisgotan sa makadaghan sa Pulong sa Dios, ug diha sa sugilanon ni Elias, si Acab, ang hari sa Israel, mao ang pangulo sa napulo ka mga banay, ug siya naminyo kang Jezabel. Si Jezabel mao ang pagka-papa sa katapusan sa kalibotan, si Elias mao ang mga mensahero sa mensahe sa ikatulong manulonda, ug si Acab mao ang pangulo sa usa ka alyansa sa napulo ka mga hari. Si Acab nagrepresentar sa Tinipong Bansa sa Amerika ingon nga pangulo sa Tinipong mga Nasyon sa panahon sa matagnaong kasaysayan sa balaod sa Domingo. Sa diha nga ang Egipto mabihag sa Asiria, ang hari sa amihan sa Daniel onse kap-atan ug duha bag-o pa lang nakapugos sa napulo ka mga hari sa pag-uyon sa pagtugyan sa ilang gingharian ngadto sa gahum sa papa.

“Sa diha nga nagkaduol kita sa katapusang krisis, mahinungdanon kaayo nga ang panag-uyon ug panaghiusa maglungtad taliwala sa mga galamiton sa Ginoo. Ang kalibotan napuno sa unos ug gubat ug panagbingkil. Apan ilalom sa usa ka ulo—ang gahum sa kapadohan—ang katawhan maghiusa sa pagsupak sa Dios diha sa persona sa Iyang mga saksi. Kining panaghiusa gisemento sa dakong apostata. Samtang siya naningkamot sa paghiusa sa iyang mga kasangkapan diha sa pagpakiggubat batok sa kamatuoran, magabuhat siya sa pagbahinbahin ug pagpatibulaag sa mga tigpasiugda niini. Ang kasina, daotang pagduda, pagpasipala, gipukaw niya aron makamugna ug pagkasumpaki ug pagkabahinbahin.”
Testimonies, tomo 7, 182.

Sa bersikulo kap-atan ug usa atong makita ang pulong nga “makalikay,” ug makita usab nato ang pulong nga “makalikay” diha sa bersikulo kap-atan ug duha, apan duha kini ka lain nga Hebreohanong mga pulong. Ang pulong nga gihubad nga “makalikay” diha sa bersikulo kap-atan ug usa nagkahulogan sa pagkalikay ingon nga pinaagi sa pagkadanglog. Mao kini ang pulong nga gihubad nga “makalikay” diha sa bersikulo unom sa Isaias kapitulo baynte. “Nianang adlaw” ang “pumoluyo niining puloa” mangutana kon sa unsang paagi sila makalikay gikan sa Asiryanhon nga “nianang adlaw” anam-anam nga nagadaug sa kalibotan, sumala sa paghulagway diha sa Daniel onse ug sa daghang uban pang mga teksto sa Kasulatan.

Sa Daniel onse bersikulo kuwarentay-uno, sa dihang ang kapapahan, o ingon sa paghulagway kaniya ni Daniel, ang hari sa amihanan, o ingon sa paghulagway kaniya ni Isaias, ang Asiryanhon, nagapanaug sa “mahimayaong yuta” nga nagrepresentar sa Tinipong Bansa sa Amerika, adunay duha ka mga pundok nga gipaila.

Mosulod usab siya ngadto sa mahimayaong yuta, ug daghang mga nasud pagapukanon; apan kini makalingkawas gikan sa iyang kamot, mao si Edom, ug si Moab, ug ang pangulo sa mga anak ni Ammon. Daniel 11:41.

Ang usa mao ang “daghan” nga pagapukanon, ug ang laing pundok gihulagway nga “ang Edom, Moab ug ang mga pangulo sa mga anak sa Ammon.” Sa balaod sa Domingo, ang Pinadayag 18:4 nagtawag niadtong anaa pa sa Babilonia nga “gumula.”

Ug nakadungog ako ug laing tingog gikan sa langit, nga nagaingon, Gumula kamo gikan kaniya, akong katawhan, aron dili kamo makaambit sa iyang mga sala, ug aron dili kamo makadawat sa iyang mga hampak. Pinadayag 18:4.

Ang Edom, Moab, ug ang pangulo sa mga anak sa Ammon mao kadtong nangalagiw pinaagi sa pagkamadanihon sa ilang paglikay, maingon sa gihandom sa mga katawhan sa pulo sa Isaias 20 nga pagabuhaton.

Sa bersikulo kwarenta ug usa, ang laing kahulogan nga akong gipasabot mao nga sa bersikulo kwarenta, kwarenta ug usa, ug kwarenta ug duha atong makita ang pulong nga “mga nasod,” apan sa bersikulo kwarenta ug usa kini usa ka pulong nga gidugang lamang, dili sakop sa orihinal nga mga pulong ni Daniel ug dili gayod angay nga anaa didto. Daghang mga nasod ang napukan sa katumanan sa bersikulo kwarenta sa pagkahugno sa Soviet Union, ug daghang mga nasod ang nadakpan sa dihang ang kapapahan mopuli sa pagdumala sa United Nations. Apan sa balaod sa Domingo sa Tinipong Bansa sa Amerika, ang “daghan” nga mapukan dili daghang mga nasod; sila mahimo lamang nga mga Seventh-day Adventist.

“Kon ang kahayag sa kamatuoran ikapadayag na kanimo, nga nagapadayag sa Igpapahulay sa ikaupat nga sugo, ug nagapakita nga walay patukoranan diha sa Pulong sa Dios alang sa pagbantay sa Domingo, ug bisan pa niana magpadayon ka gihapon sa pagkupert sa bakak nga igpapahulay, nga nagdumili sa pagbalaan sa Igpapahulay nga gitawag sa Dios nga ‘Akong balaang adlaw,’ madawat mo ang timaan sa mananap. Kanus-a kini mahitabo? Sa diha nga imong tumanon ang kamandoan nga nagsugo kanimo sa paghunong sa pagtrabaho sa Domingo ug sa pagsimba sa Dios, samtang nahibalo ka nga walay usa ka pulong sa Biblia nga nagapakita nga ang Domingo lain pa kay sa usa ka kasagarang adlaw sa pagtrabaho, mouyon ka sa pagdawat sa timaan sa mananap, ug mosalikway sa timbre sa Dios.” Review and Herald, Hulyo 13, 1897.

Ang matag sakop sa Iglesia Adventista del Séptimo Día midawat sa doktrina sa Igpapahulay sa dihang sila unang nabautismohan ingon nga mga sakop sa iglesia, ug sila pagapanubagon ngadto sa “kahayag sa kamatuoran” mahitungod sa Igpapahulay.

“Ang pagbag-o sa Igpapahulay mao ang ilhanan o timaan sa awtoridad sa Simbahang Romano. Kadtong, nga nakasabut sa mga pag-angkon sa ikaupat nga sugo, mopili sa pagbantay sa mini nga igpapahulay puli sa tinuod, pinaagi niana naghatag sila ug pagtahod ngadto sa maong gahum nga maoy bugtong nagmando niini. Ang timaan sa mananap mao ang papal nga igpapahulay, nga gidawat sa kalibotan puli sa adlaw nga gitudlo sa Dios.”

“Wala pa gayud bisan kinsa nga nakadawat sa marka sa mananap. Ang panahon sa pagsulay wala pa moabot. Adunay tinuod nga mga Kristohanon sa matag iglesia, lakip ang panag-ambit sa Romano Katoliko. Walay bisan kinsa nga pagahukman hangtod nga sila makadawat sa kahayag ug makakita sa obligasyon sa ikaupat nga sugo. Apan sa diha nga mogula na ang

decreto nga magpatuman sa peke nga adlaw nga igpapahulay, ug ang makusog nga singgit sa ikatulong manulonda mopahimangno sa mga tawo batok sa pagsimba sa mananap ug sa iyang larawan, ang utlanan sa taliwala sa bakak ug sa tinuod igalaraw na sa tin-aw gayud. Unya kadtong magapadayon gihapon sa paglapas modawat sa marka sa mananap.

“Pinaagi sa paspas nga mga lakang nagkaduol kita niining panahona. Sa dihang ang mga Protestante nga mga simbahan mahiusa sa sekular nga gahum aron sa pagpaluyo sa bakak nga relihiyon, tungod sa pagsupak niini ang ilang mga katigulangan nag-antus sa labing mabangis nga paglutos, nan ang sabbath nga papal pagapatumanon pinaagi sa hiniusang awtoridad sa simbahan ug sa estado. Mahitabo ang usa ka nasodnong apostasya, nga matapos lamang diha sa nasodnong pagkalaglag.” Manuscript 51, 1899.

Sa panahon sa balaod sa Domingo, ang bugtong mga tawong paga-isipon nga manubag tungod sa kahayag sa ikatulong manulonda mao ang mga Seventh-day Adventists, kay didto lamang igapahamtang ngadto kanila nga anaa sa gawas sa Adventismo ang pagsulay sa ikatulong manulonda. Ang “daghan” nga mapukan sa panahon sa balaod sa Domingo mao ang mga Adventistang Laodiceano, kay “ang paghukom magasukad sa balay sa Dios.”

Busa ang naulahi mamahimong nahauna, ug ang nahauna mamahimong naulahi; kay daghan ang gitawag, apan diyutay ang pinili. Mateo 20:16.

Si Isaias maoy usa ka “timaan ug kahibulongan” alang sa Egipto ug Etiopia mahitungod sa nagpadayon nga pagpanakop sa kalibotan sa mga kapapahan. Ang Egipto mao ang United Nations; ang Etiopia mao ang United States ug ang Asiria mao ang kapapahan. Sulod sa kahimtang nianang propetikong kasaysayan si Isaias nagsugod sa pagpahayag sa sunod-sunod nga mga profesiya sa kalaglagan. Ang kapitulo baynte-dos maoy mahitungod sa mga Laodiceanhon nga pagapukanon sa balaod sa Domingo ug sa mga Filadelfianhon nga motawag sa “Edom, Moab ug sa pangulo sa mga anak ni Ammon” gawas sa Babilonia.

Ang Laodiceanong Adventismo kulang sa gikinahanglang kinaiya aron maluwas, ug sila isuka gikan sa baba sa Ginoo sa panahon sa balaod sa Domingo. Akong gihisgutan kini nga kamatuoran, aron lamang ipasiugda ang sunod nga punto. Ang Isaias 22 nagrepresentar ug laing hinungdan nganong ang Laodicea nawala, kay ang tagna sa kapahamakan batok sa walog sa “panan-awon.” Adunay duha ka nag-unang Hebreohanong mga pulong nga gihubad nga “panan-awon.” Ang usa nagrepresentar sa profetikanhong sunod-sunod nga mga hitabo ug ang usa nagrepresentar sa usa ka panan-awon kang Cristo. Ang usa anaa sa gawas sa iglesia ug ang usa anaa sa sulod sa iglesia. Ang pulong diha sa kapitulo 22 mao ang panan-awon nga nagrepresentar sa profetikanhong mga hitabo, ug mao usab kini ang maong pulong nga gihubad nga “panan-awon” sa basahon sa Mga Panultihon.

Diin walay panan-awon, ang katawohan mangahanaw; apan siya nga nagabantay sa kasugoan, bulahan siya. Proverbio 29:18.

Ang “palas-anon sa walog sa panan-awon” mao ang tagna nga nag-ila sa duha ka mga hut-ong sa mga magsisimba diha sa iglesia sa Dios sa katapusan sa kalibotan. Ang usa ka hut-ong, nga girepresentahan ni Shebna, mao ang Laodicea, ug ang laing hut-ong mao ang Philadelphia, nga

girepresentahan ni Eliakim nga anak ni Hilkiyah. Ang kalainan tali sa duha ka mga hut-ong diha sa kapitulo, sa pagkatinuod, mao ra gihapon ang mao nga kalainan nga makita sa sambingay sa napulo ka mga ulay. Ang usa ka hut-ong adunay lana sa tungang gabii, ug ang laing hut-ong wala. Ang “lana,” ingon nga usa ka simbolo, nagrepresentar sa nagkalainlaing mga kamatuoran sumala sa konteksto diin kini makita; apan diha sa Isaias baynte dos, ang “lana” sa napulo ka mga ulay girepresentahan sa pulong nga “panan-awon.” Ang usa ka hut-ong adunay “lana,” ang laing hut-ong wala.

“Ang mga dinihogan nga nanagbarog tupad sa Ginoo sa tibuok yuta adunay kahimtang nga kaniadto gihatag kang Satanas ingon nga nagatabon nga kerubin. Pinaagi sa mga balaang binuhat nga nagalibot sa iyang trono, ang Ginoo nagapadayon sa walay hunong nga pakigsulti sa mga pumoluyo sa yuta. Ang bulawanong lana nagahulagway sa grasya nga pinaagi niana ang Dios nagapadayon sa pagsangkap sa mga suga sa mga magtutuo, aron dili kini mokidlap ug mapalong. Kon dili pa tungod nga kining balaang lana ginabubo gikan sa langit diha sa mga mensahe sa Espiritu sa Dios, ang mga galamiton sa dautan adunay hingpit nga paggahum ibabaw sa mga tawo.

“Ang Dios mapasipalahanon kon dili nato dawaton ang mga pagpahibalo nga Iyang gipadala kanato. Sa ingon niana atong isalikway ang bulawanong lana nga Iyang igabubo unta ngadto sa atong mga kalag aron ikapaambit ngadto kanila nga anaa sa kangitngit. Sa dihang moabut na ang tawag, ‘Ania karon, nagaabot ang pamanhonon; manggula kamo sa pagsugat kaniya,’ kadtong wala makadawat sa balaang lana, kadtong wala mag-atiman sa grasya ni Cristo diha sa ilang mga kasingkasing, makakaplag, sama sa mga buangbuang nga ulay, nga sila dili andam sa pagsugat sa ilang Ginoo. Wala sila, diha sa ilang kaugalingon, sa gahum sa pag-angkon sa lana, ug ang ilang mga kinabuhi nangagun-ob. Apan kon hangyoon ang Balaang Espiritu sa Dios, kon mangaliyupo kita, sama sa gibuhit ni Moises, ‘Ipakita kanako ang imong himaya,’ ang gugma sa Dios igabubo ngadto sa atong mga kasingkasing. Pinaagi sa mga bulawanong tubo, ang bulawanong lana ipaambit ngadto kanato. ‘Dili pinaagi sa kusog, ni pinaagi sa gahum, kondili pinaagi sa akong Espiritu, nagaingon si Jehova sa mga Panon.’ Pinaagi sa pagdawat sa masanag nga mga silaw sa Adlaw sa Pagkamatarong, ang mga anak sa Dios modan-ag ingon nga mga kahayag sa kalibutan.” Review and Herald, Hulyo 20, 1897.

Ang mga espiritu sa mga propeta nagkauyon sa usa ug usa, ug ang duha ka dinihoganan ni Zacarias mao usab ang duha ka mga saksi sa Pinadayag onse.

“Mahitungod sa duha ka mga saksi ang manalagna mipahayag pa: ‘Kini sila mao ang duha ka kahoyng olibo, ug ang duha ka mga tangkawan nga nagatindog sa atubangan sa Dios sa yuta.’ ‘Ang Imong pulong,’ miingon ang salmista, ‘maoy lampara sa akong mga tiil, ug kahayag sa akong alagianan.’ Pinadayag 11:4; Salmo 119:105. Ang duha ka mga saksi nagrepresentar sa Kasulatan sa Daan ug sa Bag-ong Tugon. Ang duruha mahinungdanong mga pagpamatuod sa gigikanan ug pagkamalungtaron sa balaod sa Dios. Ang duruha mga saksi usab sa laraw sa kaluwasan. Ang mga hulagway, mga halad, ug mga tagna sa Daan nga Tugon nagatudlo sa unahan ngadto sa usa ka Manluluwas nga moanhi. Ang mga Ebanghelyo ug mga Sulat sa Bag-ong Tugon nagsugilon mahitungod sa usa ka Manluluwas nga mianhi sumala gayod sa paagi nga gitagna pinaagi sa hulagway ug sa tagna.” The Great Controversy, 267.

Ang duha ka dinihogan ni Zacarias nagrepresentar sa proseso sa komunikasyon nga gihulagway sa Pinadayag kapitulo uno. Ang “Iana,” nga mao ang propetikong “panan-awon” sa makasaysayanong mga panghitabo, gipaabot pinaagi sa Daang ug Bag-ong mga Tugon. Sa Pinadayag onse, kining duha ka mga saksi giila pinaagi sa konteksto ingon sila si Moises ug si Elias. Si Moises ug si Elias mga simbolo ngadto sa ilang kaugalingon.

Kung ilang pagahulagwayon sila nga mag-uban, sama sa didto sa Bukid sa Pagkabalhin sa Dagway o sa Pinadayag onse, sila mga simbolo sa duha ka nagkalainlaing kamatuoran. Sa bukid ilang girepresentahan ang mga martir sa panahon sa krisis sa balaod sa Domingo ug ang usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo, samtang sa Pinadayag onse ilang girepresentahan ang Daan ug Bag-ong mga Tugon. Apan alang sa Adventismo, sila nagrepresentar ug labaw pa gayud. Ang duha ka mga saksi alang sa mga Judio mao ang “balaod ug ang mga propeta” nga nagrepresentar sa Daan nga Tugon, ug ang duha ka mga saksi alang sa mga Kristohanon mao ang Daan ug Bag-ong mga Tugon, apan alang sa Adventismo ang duha ka mga saksi mao ang pulong sa Dios ug ang pagpamatuod ni Jesus. Mao kini ang hinungdan nga si Juan didto sa Patmos.

Ako si Juan, nga usab inyong igsoon ug kauban sa kasakitan, ug sa gingharian ug pagkamapailubon ni Jesu-Cristo, didto sa pulo nga gitawag ug Patmos tungod sa pulong sa Dios ug tungod sa pagpamatuod ni Jesu-Cristo. Pinadayag 1:9.

Sa Isaias 22, girepresentar ang duha ka mga saksi nga sila Moises ug Elias, bisan pa nga kini mailhan lamang kon iaplikar mo ang prinsipyo sa Alpha ug Omega ngadto sa maong kapitulo. Hunahunaa kon diin gisugdan ni Jesus ang Iyang pagpasabot sa “panan-awon” sa mga mahimoon nga tagnaon ngadto sa Iyang mga tinun-an sa dalan paingon sa Emmaus.

“Nagsugod gikan kang Moises, ang mismong Alpha sa kasaysayan sa Biblia, si Cristo nagpasabot sa tanang Kasulatan sa mga butang mahitungod sa Iyang kaugalingon.” Desire of Ages, 796.

Si Elias mao ang propeta nga magapakita sa dili pa moabot ang daku ug makahahadlok nga adlaw sa Ginoo, uban sa usa ka mensahe nga nagasukad sa prinsipyo sa Alpha ug Omega, nga nagapabalik sa mga kasingkasing sa mga amahan (alpha) ngadto sa mga anak (omega). Si Moises ug si Elias nagarepresentar sa alpha ug omega sa tagna sa Biblia. Kon madungog ninyo kini, si Moises mao si William Miller. Si Moises ug si Miller kapuwa nangamatay, ug silang duha giila pinaagi sa inspirasyon nga luwas. Si Moises, siyempre, gibanhaw dayon human sa iyang kamatayon, apan ang mga manulonda nagaulat sa palibot sa lubnganan ni Miller hangtod sa iyang pagkabanhaw. Si Elias nagarepresentar sa katapusang mensahero sa dili pa moabot ang daku ug makahahadlok nga adlaw sa Ginoo.

“Ang mga Judio misulay sa pagpugong sa pagmantala sa mensahe nga gitagna na sa Pulong sa Dios; apan ang tagna kinahanglan matuman. Ang Ginoo nagaingon, ‘Ania karon, padad-an ko kamo ni Elias nga manalagna sa dili pa moabot ang daku ug makalilisang nga adlaw sa Ginoo’ (Malakias 4:5). Adunay moabot diha sa espiritu ug gahum ni Elias, ug sa dihang siya motungha, ang mga tawo mahimong moingon, ‘Sobra ra kaayo ka ka masiboton, wala nimo gihubad ang mga Kasulatan sa husto nga paagi. Tugoti ako sa pagsulti kanimo kon unsaon

nimo sa pagtudlo sa imong mensahe.”

“Daghan ang dili makahimo sa pag-ila sa kalainan tali sa buhat sa Dios ug sa buhat sa tawo. Isulti ko ang kamatuoran sumala sa gihatag sa Dios kanako, ug nagaingon ako karon, kon magpadayon kamo sa pagpangita ug sayop, sa pagbaton ug espiritu sa pagkabingkil, dili gayud ninyo mahibaloan ang kamatuoran. Miingon si Jesus sa Iyang mga tinun-an, ‘Aduna pa Akoy daghang mga butang nga isulti kaninyo, apan dili pa ninyo arang madala karon’ (John 16:12). Wala sila sa kahimtang nga makapasalamat sa balaan ug walay-katapusang mga butang; apan nagsaad si Jesus nga ipadala ang Manlalaban, nga magatudlo kanila sa tanang mga butang, ug magapahinundom kanila sa tanang mga butang nga Iyang gisulti kanila. Mga igsoon, dili kita angay magbutang sa atong pagsalig diha sa tawo. ‘Pahunonga ninyo ang pagsalig sa tawo, kansang gininhawa anaa lamang sa iyang ilong; kay unsa ba siya aron pagaisipon?’ (Isaias 2:22). Kinahanglan isandig ninyo ang inyong walay-katabang nga mga kalag kang Jesus. Dili angay kanato ang pag-inom gikan sa tuboran sa walog, samtang aduna may tuboran sa bukid. Biyaan ta ang ubos nga mga sapa; moadto kita sa labing hataas nga mga tuboran. Kon aduna kamoy usa ka punto sa kamatuoran nga wala ninyo masabti, nga wala ninyo uyon, susiha, itandi ang kasulatan uban sa kasulatan, ilubong ang baras sa kamatuoran sa halalum ngadto sa minahan sa Pulong sa Dios. Kinahanglan ibutang ninyo ang inyong kaugalingon ug ang inyong mga opinyon ibabaw sa halaran sa Dios, isalikway ang inyong mga daan nang gihunahuna, ug tugoti ang Espiritu sa Langit sa paggiya kaninyo ngadto sa tanang kamatuoran.” Selected Messages, libro 1, 412.

Sa Isaias 22, si Shebna ug si Eliakim nagrepresentar sa manggialamon ug sa buang sulod sa Adventismo sa katapusan sa kalibotan sa dihang ang hari sa amihanan nagmartsa batok sa Jerusalem. Si Eliakim nga anak ni Hilkias adunay “panan-awon,” apan si Shebna wala.

Diin walay panan-awon, ang katawhan mangapukan; apan siya nga nagabantay sa balaod, bulahan siya. Proverbio 29:18.

Ang mensaheng propetiko, nga mao ang “panan-awon” niini nga bersikulo, naghisgot sa duha ka butang. Kon masabtan mo ang pagdugang sa propetikong kahayag, mabuhi ka; ug kon dili—mamatay ka. Kon dili ka makasabut, nan dili ka maandam sa pagbantay sa Igpapahulay sa pagsulay sa balaod sa Domingo. Mahimo na kini nga “ulahi na kaayo.” Sa dihang ang mga Adventista nga Laodicean pagapukanon sa balaod sa Domingo, isalikway nila ang balaod tungod kay gisalikway nila ang “panan-awon sa kamatuoran.” Wala silay lana; wala nila masabti ang pagdugang sa kahibalo nga gibuksan pag-usab sa dili pa matapos ang panahon sa pagsulay.

Tungod kay nagaingon ka, Ako dato, ug nadagaya sa mga kabtangan, ug wala nay akong kinahanglan; ug wala ka mahibalo nga ikaw alaut, ug makalolooy, ug kabus, ug buta, ug hubo. Pinadayag 3:17.

Ang ilhanan ni Isaias mao nga siya naglakaw nga hubo ug walay sapin sulod sa tulo ka tuig. Gibuhat niya kini aron sa pagpahimangno niadtong mopatalinghug sa iyang profetikong mensahe, nga kon dili kamo makasabut sa panan-awon sa mga profetikong hitabo, moabot kamo ngadto sa balaod sa Domingo ug mamahimo kamong mga binihag nga pagadad-on sa usa ka makalolooy, makapait, kabus, buta, ug hubo nga kahimtang. Si Isaias maoy usa ka ilhanan ug katingalahan

alang sa kasaysayan ni Isaias, apan labi pa gayud alang sa katapusan sa kalibotan.

Karon kining tanan nahitabo kanila ingon nga mga panig-ingnan; ug kini gisulat alang sa atong pagpasidaan, nga kaniya miabut ang mga katapusan sa kalibotan. 1 Corinto 10:11.

Sa nahaunang lima ka bersikulo sa kapitulo baynte-dos, ang Jerusalem, ang siyudad ni David, gihulagway ingon nga usa ka “masamok,” “malipayong siyudad” nga puno sa “kaguliyang.” Usa ka klasikong pahayag sa Biblia nga gigamit gani usab sa mga tawong kalibutanon gigamit niining kapituloha sa paghulagway sa “malipayon” nga “masamok” nga siyudad nga puno sa “kaguliyang,” sa dihang ang mga anaa sa bersikulo trese malipayon nga nagaingon, “mangaon ug manginom kita; kay ugma mangamatay kita.” Apan, bisan tuod sila malipayon, ang ilang mga tawo gipamatay, apan dili pinaagi sa espada, ni sa gubat, ug busa si Isaias nagbutang sa pangutana, “Unsay nakaingon kanimo?”

Bisan unsa man ang nagsakit kanila, kini maoy hinungdan nga sila miadto sa mga atop sa mga balay. Ang mga atop sa mga balay usa ka simbolo sa pagsimba sa adlaw, sa bulan, ug sa mga bitoon; kini usa ka simbolo sa espiritismo. Ang Adventismo anaa ilalom sa usa ka espirituwal nga limbong diha sa maong pahayag.

Ug kanila nga nagsimba sa panon sa langit ibabaw sa mga atop sa balay; ug kanila nga nagsimba ug nanumpa pinaagi sa Ginoo, ug nanumpa pinaagi kang Malcham; Ug kanila nga mitalikod gikan sa Ginoo; ug kanila nga wala mangita sa Ginoo, ni wala mangutana kaniya.

Paghilom sa atubangan sa Ginoong Dios: kay ang adlaw sa Ginoo haduol na; kay ang Ginoo nag-andam ug usa ka halad, iya nang gitawag ang iyang mga dinapit. Ug mahitabo sa adlaw sa halad sa Ginoo, nga silotan ko ang mga principe, ug ang mga anak sa hari, ug ang tanang nagsul-ob ug lain nga saput. Niadtong maong adlaw usab silotan ko ang tanang manlukso sa pultahan, nga nagapuno sa mga balay sa ilang mga agalon pinaagi sa pagpanglupig ug limbong. Zephaniah 1:5–9.

Sa panahon sa krisis sa balaod sa Domingo, ang Adventismo, nga gihulagway ingon nga Jerusalem, anaa sa “walog sa panan-awon.” Kadtong mosalikway sa minatagnaong mensahe nga girepresentahan sa “Iana” o “panan-awon” nagabansay sa espiritismo, nga gihisgutan ni Pablo sa Ikaduhang Tesalonica. Didto usab atong makita kadtong mga tawo (Shebna) nga wala modawat sa gugma sa kamatuoran.

Ug tungod niini ipadala sa Dios kanila ang kusog nga limbong, aron motuo sila sa bakak: Aron silang tanan pagahukman nga silotan nga wala motoo sa kamatuoran, kondili nagkalipay sa pagkadili-matarung. 2 Tesalonica 2:11, 12.

Siyempre, ang pulong nga “kamatuoran” nga gigamit ni Pablo mao ang Gregohanon nga pulong nga gikuha gikan sa Hebreohanon nga pulong alang sa “kamatuoran,” nga naporma pinaagi sa paghiusa sa tulo ka Hebreohanong mga titik nga nagrepresentar sa Alpha ug Omega. Ang pagsalikway sa “kamatuoran” nga girepresentar ingon nga prinsipyo sa Alpha ug Omega, nagadala ug kusog nga paglimbong ibabaw sa mga Laodiceano, ug kana nga paglimbong mao ang espiritismo.

“Nag-ingon ang manalagna nga si Isaias: ‘Ug sa diha nga sila moingon kaninyo, Pangitaa ninyo sila nga adunay mga espiritu nga pamilyar, ug ang mga salamangkiro nga nagapiyong ug nagangutngot: dili ba ang usa ka katawhan kinahanglan mangita ngadto sa ilang Dios? alang ba sa mga buhi ngadto sa mga patay? Ngadto sa Kasugoan ug ngadto sa Pagpamatuod: kon sila dili mosulti sumala niining pulonga, kini tungod kay walay kahayag diha kanila.’ Isaias 8:19, 20. Kon ang mga tawo andam pa unta sa pagdawat sa kamatuoran nga sa hilabihan ka tin-aw gipahayag sa Kasulatan mahitungod sa kinaiya sa tawo ug sa kahimtang sa mga patay, ilang makita diha sa mga pag-angkon ug mga pagpadayag sa espiritismo ang pagbuhat ni Satanas uban sa gahum ug mga ilhanan ug mga bakaknong katingalahan. Apan inay motugyan sa kagawasan nga makapahimuot kaayo sa lawasnong kasingkasing, ug mobiya sa mga sala nga ilang gihigugma, daghan ang nagapiyong sa ilang mga mata sa kahayag ug nagpadayon sa paglakaw nga diretso, nga walay pagtagad sa mga pasidaan, samtang si Satanas nagahabol sa iyang mga lit-ag libot kanila, ug sila nahimong iyang inagaw. ‘Tungod kay wala nila dawata ang gugma sa kamatuoran, aron sila maluwas,’ busa ‘ang Dios magapadala kanila ug kusgan nga paglimbong, aron motuo sila sa bakak.’ 2 Tesalonica 2:10, 11.” The Great Controversy, 559.

Sa Isaias 22 ang mga tawo sa malipayong siyudad gipamatay, apan dili pinaagi sa gubat o sa espada; sila gigtakda pag-uban ug gipamatay uban sa mga pangulo nga mikalagiw.

“Kon ang iglesia mosunod sa usa ka pamaagi nga susama sa sa kalibotan, sila makaambit sa maong kapalaran. Dili lamang kana; hinuon, tungod kay nakadawat sila ug labaw nga kahayag, ang ilang silot mahimong labaw pa kaysa sa mga walay paghinulsol.

“Kita ingon nga usa ka katawohan nag-angkon nga anaa kanato ang kamatuoran nga nag-una kay sa tanang ubang katawohan sa ibabaw sa yuta. Busa ang atong kinabuhi ug kinaiya kinahanglan mahiuyon sa maong pagtuo. Ania na gayod ang adlaw sa diha nga ang mga matarung pagabugkoson sama sa bililhong lugas ngadto sa mga binugkos alang sa langitnong tipiganan, samtang ang mga dautan, sama sa mga bunglayan, pagatigumon alang sa kalayo sa ulahing dakong adlaw. Apan ang trigo ug ang mga bunglayan ‘magtubo nga magkauban hangtod sa ting-ani.’” Testimonies, tomo 5, 100.

Ang pagpangulo diha sa Isaias 22 gitingub pinaagi sa “mga mamamana.” Si Shebna giila ingon nga usa ka pangulo sa ibabaw sa panimalay, ug ang iyang katungdanan igahatag kang Eliakim, ang anak ni Hilkias. Diha sa Isaias 22 ang propetikong mensahe nga gilarawan sa “panan-awon” sa propetikong mga panghitabo nakapamunga ug duha ka hut-ong sa mga magsisimba didto sa Jerusalem sa dihang ang hari sa amihan nagsingabot. Ang usa ka hut-ong gigapos alang sa langitnong bodega sa ani ug ang usa alang sa mga kalayo sa kaulahiang mga adlaw. Ang naggapos sa mga daotan mao ang “mga mamamana,” nga usa sa daghang mga simbolo sa Islam diha sa Pulong sa Dios.

Ug ang salin sa gidaghanon sa mga mamamana, ang mga gamhanang lalaki sa mga anak ni Kedar, pagapakunhoron; kay si Jehova nga Dios sa Israel maoy nagsulti niini. Isaias 21:17.

Ug kini mao ang mga ngalan sa mga anak nga lalake ni Ismael, sumala sa ilang mga ngalan, pinasikad sa ilang mga kaliwatan: ang kamagulangang anak ni Ismael, si Nebajoth; ug si

Kedar, ug si Adbeel, ug si Mibsam, Ug si Mishma, ug si Dumah, ug si Massa, Si Hadar, ug si Tema, si Jetur, si Naphish, ug si Kedemah: Kini mao ang mga anak nga lalake ni Ismael, ug kini mao ang ilang mga ngalan, sumala sa ilang mga lungsod, ug sumala sa ilang mga kuta; napulo ug duha ka mga principe sumala sa ilang mga nasud. Genesis 25:13–16.

Ang pagpangulo sa Adventismo gigapos sa mga magpapana sa dihang ilang gisalikway ang mensahe nga ang Islam miatake sa Tinipong Bansa sa Amerika niadtong Septiyembre 11, 2001, isip katumanan sa panagna sa Biblia. Ang pag-atake niadtong 9/11 mao ang pagpamatuod sa mensahe nga giablihan pag-usab niadtong 1989, sa pagkahugno sa Soviet Union. Ang pag-atake sa Islam niadtong 9/11 nahisama sa Agosto 11, 1840, sa dihang ang usa ka panagna mahitungod sa pagpugong sa Islam naghatag ug gahum sa mensahe sa nahaunang manulonda pinaagi sa pagpamatuod sa pangunang lagda sa panagna ni Miller, nga ang usa ka adlaw nagrepresentar ug usa ka tuig. Ang Agosto 11, 1840 mao ang katumanan sa usa ka gitagna nga hitabo nga nakabase sa prinsipyo sa adlaw alang sa usa ka tuig. Sa natuman na kini, ang mensahe sa nahaunang manulonda gidala ngadto sa matag estasyon sa misyon sa tibuok kalibutan.

Ang 9/11 nagpamatuod sa nag-unang lagda sa “panan-awon” nga gihatag sa Adventismo aron imantala. Kana nga lagda mao nga ang kasaysayan nagbalikbalik. Sa dihang ang prinsipyo nga usa ka adlaw katumbas sa usa ka tuig gipamatuod niadtong Agosto 11, 1840, ang gamhanang manulonda sa Pinadayag 10 mikunsad, nga nagtimaan sa paghatag og gahum sa mensahe ni Miller mahitungod sa takna sa paghukom; sa ingon naglarawan kini sa panahon nga ang manulonda sa Pinadayag 18 mikunsad sa 9/11.

“Giunsa man pagkahimo ang pulong nga gipasangil nga akong gipahayag nga ang New York pagawad-on pinaagi sa usa ka higanteng balod sa dagat? Wala ko gayud kini isulti. Ang akong giingon mao nga, samtang nagtan-aw ako sa dagkung mga bilding nga nagatindog didto, andana sa ibabaw sa andana, ‘Pagkamasulob-on ug makalilisang nga mga talan-awon ang mahitabo sa dihang motindog ang Ginoo aron sa makalilisang nga pag-uyog sa yuta! Unya matuman ang mga pulong sa Pinadayag 18:1–3.’ Ang tibuok ikanapulog-walo nga kapitulo sa Pinadayag usa ka pahimangno mahitungod sa umaabot sa ibabaw sa yuta. Apan wala akoy piho nga kahayag mahitungod sa umaabot sa New York, gawas lamang nga ako nahibalo nga moabot ang usa ka adlaw nga ang dagkung mga bilding didto pagatumpagon pinaagi sa pagliso ug pagbaliskad sa gahum sa Dios. Gikan sa kahayag nga gihatag kanako, nahibalo ako nga ang kalaglagan anaa sa kalibotan. Usa ka pulong gikan sa Ginoo, usa ka paghikap sa iyang gamhanang gahum, ug kining dagkung mga estruktura mangapukan. Mahitabo ang mga talan-awon nga ang ilang kamakalilisang dili nato mahunahuna.” Review and Herald, Hulyo 5, 1906.

Aduna pa gayod daghang ikasulti mahitungod sa Islam, apan si Shebna nagrepresentar niadtong mosalikway sa “panan-awon” sa propetikong kasaysayan nga gitukod ibabaw sa pagbalikbalik sa kasaysayan, inubanan sa nag-unang kamatuoran sa pagbalikbalik sa kasaysayan—nga ang sinugdanan sa usa ka butang naghulagway sa katapusan sa usa ka butang. Ang pagpugong sa Islam niadtong Agosto 11, 1840 nagdala paubos sa manulonda sa Pinadayag 10, ug ang pagbuhi sa Islam niadtong 9/11 nagdala paubos sa manulonda sa Pinadayag 18.

Ug ako miingon, Pamatii, ako nangaliyupo kaninyo, O mga pangulo ni Jacob, ug kamo nga mga principe sa balay sa Israel; dili ba angay nga kamo mahibalo sa hukom? Kamo nga nagadumot sa maayo, ug nahigugma sa dautan; nga nagapanit sa ilang panit gikan kanila, ug sa ilang unod gikan sa ilang mga bukog; nga usab nagakaon sa unod sa akong katawohan, ug nagapanit sa ilang panit gikan kanila; ug ilang ginabali ang ilang mga bukog, ug gitadtad sila sa mga tipik, ingon sa alang sa kolon, ug ingon sa unod sulod sa kawa. Unya motawag sila ngadto sa Ginoo, apan dili niya sila pamatian: tagoon pa gani niya ang iyang nawong gikan kanila niadtong panahona, ingon nga sila nagbuhat ug dautan sa ilang mga binuhatan. Mao kini ang giingon sa Ginoo mahitungod sa mga propeta nga nagapasayop sa akong katawohan, nga mokaon pinaagi sa ilang mga ngipon, ug mosinggit, Pakigdait; ug siya nga dili mobutang sa ilang mga baba, ilang andamon ang gubat batok kaniya. Busa ang kagabhion maanaa kaninyo, aron kamo walay panan-awon; ug mangitngit kini alang kaninyo, aron kamo dili makatagna; ug ang adlaw mosalop ibabaw sa mga propeta, ug ang adlawng kahayag mangitngit ibabaw kanila. Unya ang mga manalagna maulawan, ug ang mga magtatagna mapakaulawan: oo, silang tanan motabon sa ilang mga ngabil; kay walay tubag gikan sa Dios. Apan sa pagkatinuod ako napuno sa gahum pinaagi sa Espiritu sa Ginoo, ug sa hukom, ug sa kusog, aron sa pagpahayag kang Jacob sa iyang kalapasan, ug sa Israel sa iyang sala. Pamatii kini, ako nangaliyupo kaninyo, kamo nga mga pangulo sa balay ni Jacob, ug mga principe sa balay sa Israel, nga nagadumot sa hukom, ug nagapabaliko sa tanang pagkamatarung. Gitukod nila ang Sion pinaagi sa dugo, ug ang Jerusalem pinaagi sa kasal-anan. Ang mga pangulo niini nagahukom tungod sa suhol, ug ang mga sacerdote niini nagatudlo tungod sa bayad, ug ang mga propeta niini nagatagna tungod sa salapi: apan mosalig gihapon sila sa Ginoo, ug moingon, Dili ba ania sa taliwala nato ang Ginoo? walay kadautan nga moabot kanato. Miqueas 3:1–11.

Ug ang panon sa tanang mga nasod nga nakig-away batok kang Ariel [Jerusalem], bisan ang tanan nga nakig-away batok kaniya ug sa iyang kuta, ug nga nagsamok kaniya, mahimong sama sa usa ka damgo sa panan-awon sa kagabhion. Mahitabo kini sama sa diha nga ang usa ka tawong gigutom nagdamgo, ug ania karon, nagakaon siya; apan sa pagmata niya, ang iyang kalag walay sulod: o sama sa diha nga ang usa ka tawong giuhaw nagdamgo, ug ania karon, nagainom siya; apan sa pagmata niya, ug ania karon, siya maluya, ug ang iyang kalag may tinguha pa gihapon: mao man usab ang panon sa tanang mga nasod nga nakig-away batok sa bukid sa Zion. Hunonga ang inyong kaugalingon, ug kahibulong; singgit kamo, ug singgit: sila nangahubog, apan dili tungod sa bino; sila nanghuyang sa paglakaw, apan dili tungod sa maisog nga ilimnon. Kay gibuboan kamo sa Ginoo sa espiritu sa halalum nga pagkatulog, ug gipiyong niya ang inyong mga mata: ang mga manalagna ug ang inyong mga pangulo, ang mga mananan-aw, iyang gitabonan. Ug ang panan-awon sa tanan nahimo alang kaninyo nga sama sa mga pulong sa usa ka basahon nga tinakpan, nga gihatag sa mga tawo ngadto sa usa nga nakakat-on, nga nagaingon, Basaha kini, ako nangamuyo kanimo: ug siya nagaingon, Dili ako makahimo; kay kini tinakpan man: Ug ang basahon gihatag ngadto kaniya nga dili makakat-on, nga nagaingon, Basaha kini, ako nangamuyo kanimo: ug siya nagaingon, Dili ako makakat-on. Busa miingon ang Ginoo, Sanglit kining katawhan nagapahaduol kanako pinaagi sa ilang baba, ug pinaagi sa ilang mga ngabil nagapasidungog kanako, apan gipahilayo nila ang ilang kasingkasing gikan kanako, ug ang ilang kahadlok kanako gitudlo pinaagi sa sugo sa mga

tawo: Busa, ania karon, magapadayon ako sa pagbuhat ug kahibulongang buhat taliwala niining katawhan, bisan pa ug usa ka kahibulongang buhat ug usa ka katingalahan: kay ang kaalam sa ilang mga manggialamon mawala, ug ang salabutan sa ilang mga maalamon nga tawo matago. Alaut kanila nga naninguha sa halalum aron pagtago sa ilang tambag gikan sa Ginoo, ug ang ilang mga buhat anaa sa kangitngit, ug nagaingon sila, Kinsa ba ang makakita kanato? ug kinsa ba ang makaila kanato? Sa pagkatinuod, ang inyong pagbalit-ad sa mga butang isipon nga sama sa kolonhonon sa magkokolon: kay moingon ba ang binuhat mahitungod kaniya nga naghimo niini, Wala niya ako buhata? o moingon ba ang butang nga giuamol mahitungod kaniya nga nag-umol niini, Wala siya’y salabutan? Isaias 29:7–16.

Ang walog sa panan-awon, sumala kang Isaias, mao ang “usa ka adlaw sa kasamok, ug sa pagyatak, ug sa kalibog pinaagi sa Ginoong Dios sa mga panon sa gubat diha sa walog sa panan-awon, sa pagguba sa mga kuta, ug sa pagtuaw ngadto sa kabukiran.” Busa si Isaias mihilak sa mapait gayod, maingon usab kang Jesus.

Ang mga luha ni Jesus dili tungod sa pagpaabot sa Iyang kaugalingong pag-antus. Sa Iyang atubangan mao ang Getsemani, diin sa dili madugay ang kalisang sa usa ka dakung kangitngit molandong Kaniya. Ang ganghaan sa mga karnero makita usab, nga pinaagi niini sulod sa mga siglo ang mga mananap alang sa mga halad-inihalad gidala. Kini nga ganghaan sa dili madugay pagabuksan alang Kaniya, ang dakung Antitipo, nga ngadto sa Iyang halad alang sa mga sala sa kalibutan kining tanang mga halad nagtudlo. Duol usab ang Kalbaryo, ang dapit sa Iyang nagakahiduol nga pag-agonya. Apan dili tungod niining mga pahinumdom sa Iyang mapintas nga kamatayon nga ang Manunubos mihilak ug minghukgro tungod sa kasakit sa espiritu. Ang Iya dili hakog nga kasubo. Ang hunahuna sa Iyang kaugalingong pag-agonya wala makapahadlok nianang halangdon, mapinanggaon-sa-kaugalingon nga kalag. Ang maoy misamad sa kasingkasing ni Jesus mao ang pagtan-aw sa Jerusalem—ang Jerusalem nga misalikway sa Anak sa Dios ug mitamay sa Iyang gugma, nga midumili sa pagtuo tungod sa Iyang gamhanang mga milagro, ug hapit na mokuha sa Iyang kinabuhi. Iyang nakita kon unsa siya diha sa iyang sala sa pagsalikway sa iyang Manunubos, ug kon unsa unta siya mahimo kon gidawat niya Siya nga mao lamang ang makahimo sa pag-ayo sa iyang samad. Mianhi Siya aron sa pagluwas kaniya; unsaon man Niya pagtugyan kaniya?

“Ang Israel nahimong usa ka katawhan nga gipaboran; gihimo sa Dios ang ilang templo nga Iyang puloy-anan; kini ‘matahum tungod sa kahimut-an niini, ang kalipay sa tibook nga yuta.’ Salmo 48:2. Didto anaa ang talaan sa kapin sa usa ka libo ka tuig sa mapanalipdanong pag-atiman ni Cristo ug sa malumo Niyang gugma, sama sa gugma sa usa ka amahan sa iyang bugtong anak. Niadtong templo ang mga manalagna namulong sa ilang mabug-at nga mga pasidaan. Didto giuyog ang nagdilaab nga mga insensaryo, samtang ang incienso, sinagolan sa mga pag-ampo sa mga magsisimba, mitungas ngadto sa Dios. Didto miagay ang dugo sa mga mananap, nga hulagway sa dugo ni Cristo. Didto gipadayag ni Jehova ang Iyang himaya ibabaw sa lingkoranan-sa-kalooy. Didto nanag-alagad ang mga pari, ug ang pagkahalangdon sa simbolo ug seremonya nagpadayon sulod sa mga kapanahonan. Apan kining tanan kinahanglan adunay katapusan.

“Gibayaw ni Jesus ang Iyang kamot,—nga sa makadaghan na gayud nakapanalangin sa mga masakiton ug nagaantus,—ug samtang gipalihok kini paingon sa siyudad nga gitakda sa kapildihan, sa pinutol-putol nga mga pulong sa kasubo misinggit Siya: ‘Kon ikaw lamang nakaila, bisan ikaw, labing menos niining imong adlaw, sa mga butang nga iya sa imong kalinaw!’ Dinhi mihunong ang Manluluwas, ug wala isulti ang mahimo unta nga kahintang sa Jerusalem kon gidawat pa niya ang tabang nga gitinguha sa Dios nga ihatag kaniya,—ang gasa sa Iyang hinigugmang Anak. Kon ang Jerusalem nakaila unta sa iyang pribilehiyo nga mahibaloan, ug nagtuman sa kahayag nga gipadala kaniya sa Langit, mahimo unta siyang mibarug diha sa garbo sa kauswagan, ang rayna sa mga gingharian, gawasnon diha sa kusog sa gahum nga gihatag sa Dios. Wala unta may armadong mga sundalo nga nagatindog sa iyang mga ganghaan, walay mga bandila sa Roma nga nagapaypay gikan sa iyang mga kuta. Ang mahimayaong padulngan nga unta makapanalangin sa Jerusalem kon gidawat pa niya ang iyang Manunubos mitungha sa atubangan sa Anak sa Dios. Iyang nakita nga pinaagi Kaniya mahimo unta siyang mamaayo gikan sa iyang mabug-at nga sakit, mapagawas gikan sa pagkaulipon, ug matukod ingon nga gamhanang ulobangdakbayan sa yuta. Gikan sa iyang mga kuta ang salampati sa kalinaw mopanaw unta ngadto sa tanang mga nasod. Mahimo unta siya nga mahimayaong purongpurong sa kalibotan.”

“Apan ang mahayag nga hulagway sa unsa unta ang mahimong Jerusalem napalong sa pagtan-aw sa Manluluwas. Naamgohan Niya kon unsa na siya karon ilalom sa yugo sa Roma, nagdala sa kasuko sa Dios, gitakdang maabotan sa Iyang mapanimalusong paghukom. Gidawat Niya pag-usab ang naputol nga hilo sa Iyang pagbangotan: ‘Apan karon sila natago na gikan sa imong mga mata. Kay moabot ang mga adlaw ibabaw kanimo, nga ang imong mga kaaway maghukad ug kuta libut kanimo, ug maglibut kanimo sa tanang dapit, ug magpugong kanimo sa matag kilid, ug igaumol ka nila sa yuta, ug ang imong mga anak sa sulod nimo; ug dili sila magbilin diha kanimo ug usa ka bato ibabaw sa usa pa ka bato; tungod kay wala mo mailhi ang panahon sa imong pagduaw.’”

Si Cristo mianhi aron sa pagluwas sa Jerusalem uban sa iyang mga anak; apan ang pagkamapahitas-on nga parisayohon, pagpakaaron-ingnon, pangabugho, ug pagkamadinauton nakapugong Kaniya sa pagtuman sa Iyang katuyoan. Nasayod si Jesus sa makalilisang nga silot nga moabut ibabaw sa siyudad nga gitino na alang sa kalaglagan. Iyang nakita ang Jerusalem nga ginalibotan sa mga kasundalohan, ang mga molupyo nga gikulong sa paglibot giduso ngadto sa kagutom ug kamatayon, ang mga inahan nga nagakaon sa mga patayng lawas sa ilang kaugalingong mga anak, ug ang mga ginikanan ug mga anak nga nagailogay sa kataposang tipik sa kalan-on gikan sa usag usa, samtang ang kinaiyanhong gugma nalaglag tungod sa nagkutkot nga kasakit sa kagutom. Iyang nakita nga ang kagahig-ulo sa mga Judio, sumala sa gipakita sa ilang pagsalikway sa Iyang kaluwasan, magadala usab kanila sa pagdumili sa pagpailalom sa mga kasundalohang misulong. Iyang nakita ang Kalbaryo, diin Siya igaalsa, nga napahamutangan sa mga krus nga kasagaran sama sa kakahoyan sa lasang. Iyang nakita ang makalolooy nga mga molupyo nga nagaantus sa pagsakit sa tuntonan ug pinaagi sa paglansang sa krus, ang matahum nga mga palasyo nga nalaglag, ang templo nga nagun-ob, ug sa dagkung mga bongbong niini walay bisan usa ka bato nga nahibilin ibabaw sa lain, samtang ang siyudad gidaro sama sa usa ka uma. Takos gayod nga ang Manluluwas mohilak sa kasakit sa atubangan nianang makahahadlok nga talan-awon.

“Ang Jerusalem mao ang anak sa Iyang pag-atiman, ug maingon nga ang usa ka malumo nga amahan nagabangutan tungod sa usa ka masupilon nga anak, mao usab si Jesus mihilak tungod sa hinigugmang siyudad. Unsaon Ko man pagbiya kanimo? Unsaon Ko man pagtan-aw nga ikaw gitugyan ngadto sa pagkalaglag? Kinahanglan ba Nako tugotan ikaw nga molakaw aron pun-on ang copa sa imong kasal-anan? Ang usa ka kalag adunay dakong bili nga, kon itandi niini, ang mga kalibotan mahulog ngadto sa pagkawalay kapuslanan; apan dinhi usa ka tibuok nasud maoy mawala. Sa dihang ang naghinayngitngit nga adlaw sa kasadpan mawala na sa panan-aw sa kalangitan, ang adlaw sa grasya sa Jerusalem matapos na. Samtang ang panon mihunong sa bungtod sa Olivet, dili pa ulahi alang sa Jerusalem ang paghinulsol. Ang anghel sa kalooy niadtong tungora nagapilo sa iyang mga pako aron manaog gikan sa bulawanong trono ug mohatag ug luna ngadto sa hustisya ug sa madali nga moabut nga paghukom. Apan ang dakong kasingkasing sa gugma ni Cristo nagapakilooy pa gihapon alang sa Jerusalem, nga nagtamay sa Iyang mga kalooy, nagbiaybiay sa Iyang mga pasidaan, ug hapit na magtina sa iyang mga kamot pinaagi sa Iyang dugo. Kon ang Jerusalem maghinulsol lamang, dili pa ulahi ang tanan. Samtang ang katapusang mga silaw sa nagsalop nga adlaw nagpabilin pa sa templo, sa torre, ug sa tumoy sa mga bilding, wala ba kaha’y maayong anghel nga modala kaniya ngadto sa gugma sa Manluluwas, ug mopugong sa iyang kamatayon? Matahom ug dili balaan nga siyudad, nga naglabay ug mga bato sa mga propeta, nga nagsalikway sa Anak sa Dios, nga pinaagi sa iyang pagkadili-mahinulsulon nagapos sa iyang kaugalingon sa mga talikala sa pagkaulipon,—ang iyang adlaw sa kalooy hapit na mahurot!” *Desire of Ages*, 576–578.

Samtang ang pagpakiggubat batok sa Jerusalem gihulagway ni Isaias sa kapitulo baynte dos, kadtong mga misulong “nanagpahamutang sa ilang kaugalingon sa laray didto sa ganghaan.” Ang Elam ug Kir atua sa ganghaan uban sa mga hinagiban nga andam na, ug unya ilang nadiskobrehan ang tabon sa Jerusalem. Diha kang Isaias, ang “tabon” nga nadiskobrehan sa mga kaaway didto sa ganghaan mao ang landong sa Ehipto.

Alaut sa mga masukihong anak, nagaingon ang Ginoo, nga nagkuha ug tambag, apan dili gikan kanako; ug nga nagtabon sa ilang kaugalingon sa usa ka tabon, apan dili sa akong Espiritu, aron ilang dugangan ang sala pinaagi sa sala: Nga nanglakaw aron manaog ngadto sa Egipto, ug wala mangutana sa akong baba; aron magpalig-on sa ilang kaugalingon sa kusog ni Faraon, ug mosalig sa landong sa Egipto! Isaias 30:1, 2.

Giila sa mga kaaway sa Jerusalem nga kadtong girepresentahan ni Shebna nagbutang sa ilang pagsalig sa Egipto, nga naghunahuna nga panalipdan sila sa Egipto, samtang kadtong girepresentahan ni Eliakim nga anak ni Hilcias wala mosalig sa “landong sa Egipto” kondili gitabonan sa tabon sa Espiritu sa Dios ug mosalig sa “landong sa Labing Hataas.”

Ang nagpuyo sa tagoang dapit sa Labing Hataas magapabilin ilalom sa landong sa Makagagahum-sa-tanan. Magaingon ako mahitungod sa Ginoo, Siya mao ang akong dalangpan ug akong kuta: akong Dios; kaniya ako mosalig. Salmo 91:1, 2.

Sa krisis sa balaod sa Domingo, ang mga maalamong ulay nga girepresentahan ni Eliakim nga anak ni Hilcias nagsalig sa landong sa Labing Hataas, ug ang mga buangong ulay nga girepresentahan ni Sebna nagsalig sa landong sa Egipto. Ang pulong nga gihubad nga

“nadiskobrehan” nagkahulogan sa paghukas ug pagdala ngadto sa pagkabinihag. Ang mga kaaway didto sa ganghaan nakaila nga ang panalipod sa Jerusalem gikuha na, ug si Sebna ug ang iyang mga kauban unya misugod sa pagsulay sa pagluwas sa ilang kaugalingon, kay ilang nakita “ang mga guba sa siyudad ni David” ug ilang nakita nga daghan ang mga guba nga makapasulod sa kaaway. Sa kalisang, sumala sa girepresentahan diha sa sambingay sa napulo ka mga ulay, ang mga buangon misugod sa pagpangita ug panalipod, apan wala silay bisan unsa.

Si Shebna nagtan-aw ngadto sa “hinagiban sa lasang” aron maluwas siya, apan ulahi na kaayo. Giihap niya ang mga balay sa Jerusalem ug gisugdan niya ang pagguba niini aron palig-onon ang kuta, apan ulahi na kaayo. Gitigom nila ang tubig gikan sa ubos nga linaw ug naningkamot sa pagdugtong niini sa tubig sa daang linaw, apan ulahi na kaayo. Tungod kay ang tubig maoy usa ka nag-unang simbolo sa Balaang Espiritu, kini nagpakita nga sa hilabihang kagool nanagpangita sila ug lana, apan ulahi na kaayo. Sa tanan nilang mga paningkamot, hingkalmantan nila ang Magbubuhat sa mga linaw, ug nga Siya mao ang nagbuhat niadtong mga “linaw” sa kamatuoran sa karaang panahon. Hingkalmantan nila nga ang Bato sa mga Kapanahonan mao ang naghatag sa mensahe sa unang mga panahon. Gipili nila ang dili paglakaw sa karaang mga agianan, nga gilarawan sa mga patukoranan nga natukod pinaagi sa buluhaton ni William Miller.

“Ang kaaway nagapangita sa pagbalhin sa mga hunahuna sa atong mga igsoon nga lalaki ug mga igsoon nga babaye gikan sa buluhaton sa pag-andam sa usa ka katawhan aron makabarug niining katapusang mga adlaw. Ang iyang malimbongong mga pangatarungan gituyo aron idani ang mga hunahuna palayo sa mga kapeligrohan ug mga katungdanan niining taknaa. Ilang giisip nga walay bili ang kahayag nga giabot ni Cristo gikan sa langit aron ihatag kang Juan alang sa Iyang katawhan. Ilang ginatudlo nga ang mga hitabo nga ania na sa atong atubangan dili igo kaimportante aron hatagan ug pinasahi nga pagtagad. Ilang gihimong walay epekto ang kamatuoran nga gikan sa langit ug ilang gikawatan ang katawhan sa Dios sa ilang nangaging kasinatian, nga gipulihan hinoon kini ug usa ka mini nga siyensiya.

“‘Mao kini ang giingon sa Ginoo: Tumindog kamo sa mga dalan, ug tan-awa, ug pangutana mahitungod sa karaang mga alagianan, hain ang maayong dalan, ug lakaw kamo niana.’
Jeremias 6:16.

“Walay bisan kinsa nga maningkamot sa paggisi sa mga patukoranan sa atong pagtoo—ang mga patukoranan nga gibutang sa sinugdanan sa atong buluhaton pinaagi sa pagtuon sa Pulong inubanan sa pag-ampo ug pinaagi sa pagpadayag. Sa ibabaw niining mga patukoranan kita nagtukod sulod sa milabay nga kalim-an ka tuig. Ang mga tawo mahimong maghunahuna nga sila nakakaplag ug bag-ong dalan ug nga sila makahimutang ug mas lig-on nga patukoranan kay niadtong nahimutang na. Apan kini usa ka dakung paglimbong. Kay walay bisan kinsang tawo nga makahimutang ug laing patukoranan gawas nianang nahimutang na.

“Sa kaniadto daghan ang naningkamot sa pagtukod og usa ka bag-ong pagtuo, sa pagpatukod og bag-ong mga prinsipyo. Apan unsa ka dugay mitindog ang ilang gitukod? Wala madugay, kini napukan, kay wala kini matukod ibabaw sa Bato.

“Dili ba ang unang mga tinun-an kinahanglan usab nga moatubang sa mga panultihon sa mga tawo? Dili ba sila kinahanglan nga mamati sa bakak nga mga teoriya, ug unya, sa human nila

mabuhat ang tanan, magbarug nga malig-on, nga nagaingon: ‘Walay laing patukoranan nga arang mapahamutang sa bisan kinsa gawas nianang napahamutang na’? 1 Corinto 3:11.

“Busa kinahanglan natong huptan nga malig-on hangtod sa katapusan ang sinugdanan sa atong pagsalig. Ang mga pulong sa gahum gipadala sa Dios ug ni Cristo ngadto niining katawhan, nga nagpagula kanila gikan sa kalibutan, matag punto, ngadto sa tin-aw nga kahayag sa karon nga kamatuoran. Uban sa mga ngabil nga gihikap sa balaan nga kalayo, ang mga sulugoon sa Dios nagpahibalo sa mensahe. Ang balaang pamulong nagbutang sa iyang patik sa pagkatinuod sa kamatuoran nga gipahibalo.” Testimonies, volume 8, 296, 297.

Ang “adlaw” diin kining tanan mahitabo mao ang biblikanhong “adlaw” nga giila ni Isaias ingon nga ang adlaw nga sa niini ang Ginoong Dios sa mga Panon nanawag alang sa “paghilak, ug sa pagbangotan, ug sa pagkaupaw, ug sa pagsul-ob ug sako.”

Ug ang Ginoo misulti kang Moises, nga nagaingon: Usab sa ikapulo ka adlaw niining ikapitong bulan adunay adlaw sa pagtabon-sa-sala: kini mahimong balaan nga katilingban alang kaninyo; ug pagasakiton ninyo ang inyong mga kalag, ug magahalad kamo ug halad nga sinunog pinaagi sa kalayo alang sa Ginoo. Ug dili kamo magabuhat ug bisan unsang buhat niadtong maong adlaw; kay adlaw kini sa pagtabon-sa-sala, sa paghimo ug pagtabon-sa-sala alang kaninyo sa atubangan sa Ginoo nga inyong Dios. Kay bisan kinsang kalaga nga dili magasakit niadtong maong adlaw, siya pagawagtangon gikan sa taliwala sa iyang katawohan. Ug bisan kinsang kalaga nga magabuhat ug bisan unsang buhat niadtong maong adlaw, kanang maong kalaga akong laglagon gikan sa taliwala sa iyang katawohan. Dili kamo magabuhat ug bisan unsang matang sa buhat: kini mahimong balaod nga walay katapusan sa tibuok ninyong mga kaliwatan sa tanan ninyong mga puluy-anan. Kini mahimong alang kaninyo usa ka Igpapahulay nga adlaw sa pahulay, ug pagasakiton ninyo ang inyong mga kalag: sa ikasiyam ka adlaw sa bulan sa pagkagabii, gikan sa pagkagabii ngadto sa pagkagabii, pagasaulogon ninyo ang inyong Igpapahulay. Levitico 23:26–32.

Ang adlaw nga gilarawan pinaagi kang Shebna ug kang Eliakim nga anak ni Hilkiah mao ang antitipikal nga Adlaw sa Pagtabon-sa-sala, nga naglangkob sa kasaysayan sukad sa 1844 hangtod nga motindog si Michael. Niadtong panahona ang Adventismo gitawag sa “pagpasakit” sa ilang mga kalag, o sumala sa paghulagway ni Isaias gitawag “sa paghilak, ug sa pagbangotan, ug sa pagkaupaw, ug sa pagsul-ob ug sako.”

“Sa 1844 ang atong bantugan nga Labawng Saserdote misulod sa labing balaan nga dapit sa langitnong santuwaryo, aron sugdan ang buluhaton sa hukom nga masusi. Ang mga kahimtang sa mga matarong nga nangamatay ginausisa na sa atubangan sa Dios. Sa diha nga mahuman na kana nga buluhaton, ang hukom igapahayag na ibabaw sa mga buhi. Pagkamahal, pagkanahinungdanon gayud niining mga solemneng taknaa! Ang matag usa kanato adunay kasong naghulat sa hukmanan sa langit. Ang matag usa kanato pagahukman sumala sa mga buhat nga nahimo diha sa lawas. Diha sa simbolikanhong pag-alagad, sa diha nga ang buluhaton sa pagtabon-sa-sala gihimo sa labawng saserdote sa labing balaan nga dapit sa yutan-ong santuwaryo, gikinahanglan ang katawhan nga magpaubos sa ilang mga kalag sa atubangan sa Dios, ug magasugid sa ilang mga sala, aron sila mapasig-uli ug mapapas. May kulang pa bang pagakinahanglanon kanato niining antitipikal nga adlaw sa pagtabon-sa-sala, sa

diha nga si Cristo didto sa santuwaryo sa ibabaw nagapangamuyo alang sa Iyang katawhan, ug ang katapusang, dili na mausab nga hukom igapahayag na ibabaw sa matag kahimtang?”

“Unsa man ang atong kahimtang niining makahahadlok ug matinahuron nga panahon? Alaot, unsa nga pagkamapahitas-on ang naghari sa iglesia, unsa nga pagkasalingkapaw, unsa nga pagpanglimbong, unsa nga paghigugma sa pagpang-ayo sa panagway, sa kawang-kawang, ug sa kalingawan, unsa nga tinguha alang sa pagkalabaw! Kining tanan nga mga sala nakapanganod sa hunahuna, aron ang mga butang nga walay katapusan wala mailhi. Dili ba kita magsusi sa Kasulatan, aron mahibalo kita kon hain na kita niining kasaysayan sa kalibutan? Dili ba kita mahimong masinabuton mahitungod sa buluhaton nga ginatuman alang kanato niining panahona, ug sa kahimtang nga angay natong pagabarugan ingon nga mga makasasala samtang kining buluhaton sa pagpasig-uli nagapadayon? Kon aduna kitay bisan unsang pagtagad sa kaluwasan sa atong mga kalag, kinahanglan kita maghimo ug tin-aw nga kausaban. Kinahanglan nato pangitaon ang Ginoo uban sa tinuod nga paghinulsol; kinahanglan kita, uban sa halalum nga pagbasol sa kalag, magasugid sa atong mga sala, aron mapapas kini.” Selected Messages, basahon 1, 124, 125.

Ug niadtong adlaw ang Ginoong Dios sa mga panon nanawag sa paghilak, ug sa pagminatay, ug sa pagkaupaw, ug sa pagsul-ob ug sako nga sapot; Ug ania karon ang kalipay ug kasadya, ang pag-ihaw ug mga baka, ug ang pagpatay ug mga karnero, ang pagkaon ug unod, ug ang pag-inom ug vino: mangaon kita ug manginom; kay ugma mangamatay kita. Isaias 22:12, 13.

Gitawag sa Ginoo si Shebna sa pagsakit sa iyang kalag, apan gipili niya ang pagkaon ug pag-inom ug pagpadayon sa kasadya. Ang Ginoo “nagpadayag” sa iyang “mga dalunggan” nga ang sala ni Shebna dili pagahinloan. Ang pulong nga gihubad nga “pagahinloan” mao ang pulong nga gigamit sa Levitico alang sa “pagpasig-uli.” Kining sala sa Laodiceanong Adventismo dili mapasig-uli. Karon nagsugod si Isaias sa paghisgot sa relasyon ni Shebna (mga Laodiceanong Adventista) kang Eliakim, ang anak ni Hilcias (mga Philadelphianong Adventista).

Si Shebna mao ang “ingat-yaman,” sama kang Judas. Ug si Tobias, sa mga adlaw ni Nehemias, nagpuyo sa balaang puloy-anan sa Dios diha sa usa ka lawak (tipiganan sa bahandi) diin ibutang unta ang mga halad. Sa dihang gilimpyohan ni Nehemias ang templo, iyang gipapahawa si Tobias ug ang tanan niyang mga butang. Si Shebna usab igasalibay ngadto sa gawas. Silang duha naglarawan sa pagluwa sa Laodiceanong Adventismo sa panahon sa balaod sa Dominggo.

“Tungod sa kabangis ug pagbudhi sa mga Ammonhanon ug mga Moabhanon batok sa Israel, gipahayag na sa Dios pinaagi kang Moises nga sila kinahanglan nga pagaisipon nga sa walay katapusan dili mapasakop sa katilingban sa Iyang katawohan. Tan-awa ang Deuteronomio 23:3–6. Sa pagsupak niining pulonga, ang labawng sacerdote mipagula sa mga halad nga gitipigan sa sulod sa lawak sa balay sa Dios, aron paghimoan ug luna kining representante sa usa ka gidili nga kaliwatan. Wala nay mas dako pang pagtamay batok sa Dios nga mapakita kay sa paghatag ug ingon nianang kahimuot niining kaaway sa Dios ug sa Iyang kamatuoran.”

“Sa iyang pagbalik gikan sa Persia, nasayran ni Nehemias ang mapangahason nga pagpasipala ug dihadiha mihimo siya ug mga lakang aron papahawaon ang nakasulod. ‘Nasubo gayud ako pag-ayo,’ siya nagaingon; ‘busa gipapanglabay ko ang tanang kahimanan sa panimalay ni

Tobias gikan sa lawak. Unya nagsugo ako, ug ilang gilimpyohan ang mga lawak: ug didto gipabalik ko pag-usab ang mga sudlanan sa balay sa Dios, uban ang halad-nga-kalan-on ug ang incienso.’

“Dili lamang nga ang templo gipasipalahan, kondili ang mga halad gigamit usab sa sayop. Kini nakapahuyang sa pagkamaabiabihon sa katawhan sa ilang paghatag. Nawala ang ilang kadasig ug kainit, ug nagduhaduha sila sa pagbayad sa ilang mga ikapulo. Ang mga tipiganan sa balay sa Ginoo kulang kaayo ang suplay; daghan sa mga mag-aawit ug sa uban pa nga gipanarbaho sa pag-alagad sa templo, tungod kay wala makadawat ug igo nga suporta, mibiya sa buhat sa Dios aron manarbaho sa ubang dapit.” Prophets and Kings, 670.

Si Shebna, Judas, ug Tobiah silang tanan nagarepresentar sa mga Adventista nga Laodiceano sa panahon sa katapusan.

Mao kini ang giingon sa Ginoong Dios sa mga panon, Lakaw, adtoa kining piniyalan sa bahandi, si Sebna, nga mao ang pangulo sa panimalay, ug ingna, Unsa ba ang ania kanimo dinhi? ug kinsa ba ang ania kanimo dinhi, nga nagkalot ka alang sa imong kaugalingon ug lubnganan dinhi, ingon sa usa nga nagakalot ug lubnganan alang sa iyang kaugalingon sa kahitas-an, ug nagakutkot ug puloy-anan alang sa iyang kaugalingon diha sa bato? Ania karon, pagadalaon ka sa Ginoo uban sa usa ka kusgan nga pagkabihag, ug sa pagkatinuod tabonan ka niya. Sa pagkatinuod, iya kang tuyokon ug ilabay nga sama sa bola ngadto sa usa ka halapad nga yuta: didto ikaw mamatay, ug didto ang mga carro sa imong himaya mahimong kaulawan sa balay sa imong agalon. Ug papahawaon ko ikaw gikan sa imong katungdanan, ug gikan sa imong kahimtang pagapaphaon ka niya. Isaías 22:15–19.

Samtang ang hari sa amihanan nagakahiduol sa Jerusalem, ug angay hinumdoman nga ang maong pagduol usa ka progresibong pagduol nga nahibaloan sa mga lumulupyo sa Jerusalem nga umaabot. Mao kini ang giila diha sa Isaías kapitulo baynte sa dihang si Tartan, ang Asiryanhong komandante, midaug sa Ashdod sa Egipto. Nahibalo sila sa umaabot, ug gigugol ni Shebna ang iyang panahon sa paghimo alang sa iyang kaugalingon ug usa ka halangdong lubnganan. Nakaplagan sa mga arkeologo ang lubnganan ni Shebna ug gikuha ang sinulat nga pahayag nga anaa sa agianan pasulod sa lubnganan, ug kini anaa karon sa usa ka British Museum. Makapahibulong gayod, sa dihang si Shebna gipapahawa ug si Eliakim ang anak ni Hilkias mipuli sa posisyon sa pagpangulo ni Shebna, si Eliakim ang anak ni Hilkias nakadawat ug harianong selyo nga iyang magamit sa pagpamatuod sa iyang ngalan sa mga opisyal nga dokumento. Kana nga selyo nakaplagan usab sa mga arkeologo ug anaa sa mao rang museyo sa Inglatera. Si Shebna anaa sa museyo nga girepresentahan sa iyang lubnganan, ang timaan sa kamatayon, ug si Eliakim, ang anak ni Hilkias, anaa sa museyo uban sa representasyon sa selyo sa kinabuhi.

Tungod sa pagsalikway ni Shebna sa pasidaang mensahe mahitungod sa hari sa amihanan, siya giluwag gikan sa baba sa Ginoo, ug ang pulong nga gihubad nga “giluwa” diha sa pasidaan sa Pinadayag ngadto sa Laodicea sa pagkatinuod nagpasabot ug pagsuka nga mapugosong mogula. Uban ni Nehemias iyang gipapahawa si Tobias ug ang iyang mga butang, ug uban kang Shebna siya mapintas nga gilabog sama sa usa ka bola ngadto sa halayong yuta. Si Shebna mao ang mga Adventistang Laodiceano nga nagsalikway sa propetikong mensahe nga gibuksan pag-usab

niadtong 1989 ug nangandam alang sa lubnganan—ang timaan sa mapintas nga mananap; ug si Eliakim nga anak ni Hilcias mao ang Adventismong Filadelfia nga nakadawat sa patik sa Dios.

Ug mahitabo niadtong adlaw, nga tawgon ko ang akong alagad nga si Eliakim ang anak ni Hilcias: Ug sul-oban ko siya sa imong kupo, ug lig-onon ko siya pinaagi sa imong bakus, ug itugyan ko sa iyang kamot ang imong pagbulot-an: ug siya mahimong amahan sa mga pumoluyo sa Jerusalem, ug sa balay ni Juda. Isaías 22:20, 21.

Sa balaod sa Domingo ang trigo ug ang mga bunglayan sa Adventismo pagapahimulagon, ug ang pagpangulo sa iglesia nga madinaugon igatugyan ngadto kang Eliakim nga anak ni Hilcias, ug unya ang Ginoo magapataas sa Iyang iglesia ingon nga usa ka bandera samtang ang mensahe sa ikatulong manulonda motubo ngadto sa usa ka makusog nga singgit. Tingali ako hilabihan ra ka masublion sa paglakip sa pulong nga “ang anak ni Hilcias,” sa dihang yano ra unta nakong isulti si Eliakim. Apan magkauban, ang amahan ug ang iyang anak usa ka simbolo sa mensahe ni Elias sa dili pa ang pito ka ulahing mga hampak. Ang mensahe ni Elias nagagamit sa simbolismo sa mga amahan ug sa mga anak aron paghulagway sa nahauna (amahan) ug sa naulahi (anak). Kining propetikong relasyon nakatampo sa katapusang mga tigmo sa kapitulo baynte-dos. Ang saad kang Eliakim, nga anak ni Hilcias, mao nga ibutang sa Ginoo sa iyang abaga ang yawi sa balay ni David.

Ang “balay ni David” mao ang mensahe sa amahan ug sa anak nga gihisgutan ni Jesus sa Iyang katapusang pakigpulong sa masupilon nga mga Judio. Mao usab kini ang dapit diin Iyang gitapos ang basahon sa Pinadayag. Ang balay ni David may yawi, nga kon walay lain nga gamiton sa Oktubre 22, 1844, kay ang bugtong dapit sa Kasulatan nga naghisgot niining yawia anaa sa mensahe ngadto sa iglesia sa Filadelfia.

Ug ang yawi sa balay ni David ibutang ko sa iyang abaga; busa siya moabli, ug walay makasira; ug siya mosira, ug walay makaabli. Isaías 22:22.

Ug sa manulonda sa iglesia sa Filadelfia isulat mo: Kini nga mga butang nagaingon siya nga balaan, siya nga tinuod, siya nga may yawi ni David, siya nga nagaabli, ug walay tawo nga makasira; ug nagasira, ug walay tawo nga makaabli; Nahibalo ako sa imong mga buhat: tan-awa, gibutang ko sa imong atubangan ang usa ka bukás nga pultahan, ug walay tawo nga makasira niini: kay ikaw adunay diyutay nga kusog, ug nagtuman ka sa akong pulong, ug wala maglimod sa akong ngalan. Tan-awa, himoon ko sila nga gikan sa sinagoga ni Satanas, nga nagaingon nga sila mga Judio, apan dili, kondili nagbakak; tan-awa, himoon ko sila nga moanhi ug mosimba sa atubangan sa imong mga tiil, ug makaila nga gihigugma ko ikaw. Tungod kay imong gituman ang pulong sa akong pagkamapailubon, ako usab magabantay kanimo gikan sa takna sa panulay, nga moabut sa tibook kalibutan, sa pagsulay kanila nga nagpuyo sa ibabaw sa yuta. Tan-awa, moanhi ako sa madali: kupti pag-ayo ang anaa kanimo, aron walay tawo nga makakuha sa imong purongpurong. Ang magmadaugon himoon ko nga haligi sa templo sa akong Dios, ug dili na siya mogula pa: ug isulat ko kaniya ang ngalan sa akong Dios, ug ang ngalan sa siyudad sa akong Dios, nga mao ang bag-ong Jerusalem, nga nagakunsad gikan sa langit gikan sa akong Dios: ug isulat ko kaniya ang akong bag-ong ngalan. Ang adunay dalunggan, pamatia niya ang ginaingon sa Espiritu ngadto sa mga iglesia.

Pinadayag 3:7–12.

Si Eliakim nagrepresentar sa usa ka Philadelphian sa panahon sa kalihukang Millerite nga nag-abli sa Labing Balaang Dapit niadtong Oktubre 22, 1844. Nahibalo ako nga si Cristo, ang atong Labawng Sacerdote, mao ang nag-abli nianang pultahan sa maong dispensasyon, apan gibutang ni Cristo ang yawi sa abaga ni Eliakim nga anak ni Hilkias, ug nagaingon nga “siya mag-abli.” Miabut na kita sa punto nga akong gipakita sa sinugdanan niini nga artikulo.

Adunay napulo ug walo ka higayon sa Isaias nga atong makita ang pulong nga “palas-anon,” apan pito niadtong mga higayona nagrepresentar kini ug usa ka butang nga gidala ibabaw sa abaga, ug napulo ug usa ka higayon nagrepresentar kini ug usa ka tagna sa kalaglagan. Sa usa niadtong napulo ug walo ka higayon, ang pulong nga nagpasabot ug usa ka tagna sa kalaglagan gigamit usab sa samang higayon aron sa pagrepresentar sa usa ka palas-anon nga gidala ibabaw sa abaga.

Ang sugilanon sa walog sa panan-awon mahitungod sa usa ka mensahe sa kalaglagan nga nagmugna ug duha ka hugpong sa mga magsisimba sa Jerusalem. Ang propetikong mensahe nga nagpaila sa pag-abli sa paghukom gipahibalo ni Amahan Miller, ug kini mao ang mensahe sa unang manulonda nga natapos sa dihang ang pultahan sa balaang dapit gitakpan ug ang Labing Balaang Dapit giablihan niadtong Oktubre 22, 1844. Ang “palas-anon” nga gibutang sa abaga ni William Miller, nga iyang gisugo sa pagdala ngadto sa kalibutan, mao ang mensahe sa unang manulonda, usa ka panagna sa kalaglagan nga natapos niadtong Oktubre 22, 1844 uban sa pag-abot sa mensahe sa ikatulong manulonda.

Ang “yawis sa balay ni David” akong ibutang sa iyang abaga,” ug nagaingon kini, “Nianang adlaw,” “ang lansang nga gipalig-on sa malig-ong dapit pagakuhaon, ug pagaputlon, ug mahulog; ug ang palas-anon nga diha kaniya pagaputlon.”

Ang pulong gihubad dinhi nga “lulan” mao ang pulong nga nagtimaan sa usa ka tagna sa kalaglagan, apan kining tagna sa kalaglagan dili mao ang Hebreohanon nga pulong nga gigamit ni Isaias sa paghulagway sa usa ka butang nga gidala mo ibabaw sa imong abaga. Ingon nga pulong alang sa tagna sa kalaglagan, nagpasabot kini nga si Eliakim, ang anak ni Hilkias, pagabutangon ang yawi ni David ibabaw sa iyang abaga, ug ang lulan nga anaa sa iyang abaga usa ka tagna sa kalaglagan. Kini usa ka halalum kaayong dula sa mga pulong!

Si Sister White nag-ingon niini mahitungod sa usa ka yawi nga nadugtong sa Biblia.

“May kalabotan sa Pulong sa Dios adunay usa ka yawe nga nag-abli sa bililhong kahon, alang sa atong katagbawan ug kalipay. Ako mobati ug pagpasalamat sa matag silaw sa kahayag. Sa umalabot, ang mga kasinatian nga karon misteryoso kaayo alang kanato mapasabut. Ang pipila ka mga kasinatian tingali dili gayud nato hingpit masabtan hangtod nga kining may kamatayon masul-oban sa pagkadili-madunot.” Manuscript Releases, bolyum 17, 261.

Ang pangbukas nga mga pahayag ni Miller mahitungod sa iyang damgo nag-ingon niini.

“Nagdamgo ako nga ang Dios, pinaagi sa usa ka dili makita nga kamot, nagpadala kanako ug usa ka maampingong hinimog kahon nga mga napulo ka pulgada ang gitason ug unom ka

pulgada ang kilapdon, nga gama sa ebony ug mga perlas nga maampingong gisal-ot. Sa maong kahon may gilakip nga yawe. Gilayon kong gikuha ang yawe ug giablihan ang kahon; ug sa akong katingala ug pagkahibulong, akong nakita nga kini napuno sa tanang matang ug gidak-on sa mga alahas, mga diamante, mahalong mga bato, ug bulawan ug salaping sensilyo sa tanang sukod ug bili, nga matahum nga gihan-ay sa tagsatagsa nila ka dapit sulod sa kahon; ug sa ingon niana nga pagkahan-ay, kini nagpabanaag ug kahayag ug himaya nga angay ikatandi lamang sa adlaw.” Early Writings, 81.

Sa mga nota sa ubos sa damgo ni James White, iyang giingon kini mahitungod sa yawe.

Ang “‘gilakip nga yawi’ mao ang iyang paagi sa paghubad sa propetikong Pulong—ang pagtandi sa kasulatan ngadto sa kasulatan—ang Biblia maoy kaugalingong maghuhubad niini. Pinaagi niining yawia gibuksan ni Igsoong Miller ang ‘kaha,’ o ang dakong kamatuoran sa pag-anhi ngadto sa kalibotan.” James White.

Si James White mikomentaryo bahin niining damgo, ug sa pagbuhat niana misulat siya ug usa ka pasiuna. Labing mahinungdanon ang pag-ila nga si Miller nakabaton sa iyang damgo ug gimantala kini niadtong 1847, labing menos duha ka tuig human sa Dakong Kapakyasan, sa dihang ang kaniadto nagkahiusang mga Millerite Adventista nagkatibulaag na. Si Miller nahimulag gikan sa kalihokan, ug ang “gamayng panon” nga “nagkatibulaag sa nagkalainlaing dapit” nagaantus pa gihapon tungod sa kapakyasan. Ang damgo ni Miller misulti ngadto sa maong kahimtang, ug si James White mikomentaryo niini samtang si Ellen White mihisgot niini sa hingpit nga positibong paagi. Si James White misulat ug pasiuna sa iyang damgo, gilakip ang iyang damgo, ug unya midugang ug pipila ka mga footnote. Ang iyang pasiuna, ang damgo, ug ang mga footnote anaa sa katapusan niining artikulo alang niadtong nanginahanglan ug pagduol ngadto niining maong kasayoran.

Ang Isaias 22 usa ka ilustrasyon sa sinugdanan ug katapusan sa Adventismo. Sa duha ka kasaysayan adunay, ug mahitabo, usa ka pagkabahin nga nahitabo niadtong Oktubre 22, 1844 ug unya pag-usab sa balaod sa Domingo. Ang pagkabahin sa duha ka higayon, ang sinugdanan ug ang katapusan, maoy katumanan sa samingay sa napulo ka mga ulay. Gipahibalo kanato ni Sister White nga ang mga buang nga ulay mao ang mga Laodiceanhon. Si Shebna nagrepresentar sa mga Laodiceanhong Adventista sa sinugdanan ug katapusan sa Adventismo. Si Eliakim, ang anak ni Hilkiyas, nagrepresentar sa mga Filadelfianhong Adventista.

Apan si Hilkiyas nagrepresentar usab sa amahan sa Adventismo, kay “siya mahimong amahan sa mga pumoluyo sa Jerusalem, ug sa balay ni Juda.” Si William Miller gitawag sa may pagtahod nga “Amahan Miller.” Gibutang kang Miller “ang yawi ni David” ibabaw sa iyang abaga, nga nagrepresentar sa iyang paagi sa pagtuon sa Kasulatan, “linya ibabaw sa linya.”

Ang kasa nga mao ang Biblia, gigamit niya ang “yawid ni David” nga nagrepresentar sa mga lagda sa paghubad sa tagna nga iyang gigamit aron mabuksan ang mga kamatuoran sa unang manulonda. Kining mga lagda, (ang yawid ni David) ug ang iyang tagna sa kalaglagan (ang palas-anon) nga nasabtan pinaagi sa yawid ni David, gibitay “ingon sa usa ka lansang sa usa ka lig-on nga dapit” diha sa santuwaryo. Ang “lansang” mao ang petsa nga Oktubre 22, 1844. Ang pulong nga

“lansang” nagkahulogan ug usa ka pin, usa ka lansang o usa ka tarogo, nga nagrepresentar sa usa ka timailhan sa dalan. Ang “palas-anon,” o ang tagna sa kalaglagan nga gibitay ibabaw nianang lansang, mao ang mensahe sa unang manulonda, ug kadtong mensahe miabut sa iyang katapusan niadtong Oktubre 22, 1844, sa dihang ang tagna sa kalaglagan natuman na ug gikuha, giputol paubos, ug kini nahulog. Kini gikuha kay ang matinagdanong mensahe sa kalaglagan nahimo nang butang sa nangagi, ug ang lansang niadtong kinahanglang ibalhin ngadto sa Labing Balaang Dapit, diin laing palas-anon sa kalaglagan ibitay ibabaw niini.

Ang propesiya ni Miller bahin sa kalaglagan, nga nasabtan pinaagi sa mga lagda sa paghubad sa propesiya nga girepresentahan ingon nga “ang yawi ni David,” magabutang ug usa ka lansang sa balaang dapit nga magadala sa tanang himaya sa balay sa iyang amahan. Ang pulong nga “himaya” niini nga teksto nagkahulogan ug kabug-aton. Ang nagadala sa kabug-aton sa usa ka balay mao ang pundasyon sa balay. Ang patukorananong buluhaton ni Miller nagadala sa kabug-aton sa tanang dugang nga kahayag sa mensahe sa ikatulong manulonda nga girepresentahan sa “mga kaliwat ug ang mga mogula.” Kini nagadala sa kabug-aton sa tanang nagkalainlaing mga galamiton sa templo. Ug ang pundasyon gipahimutang alang sa usa ka templo aron pagabutangan sa usa ka mahimayaang trono.

Si Eliakim nga anak ni Hilkiah nagrepresentar sa iglesya sa Filadelfia. Ang Eliakim nagkahulogan og ang Dios sa pagpabangon, kay si Eliakim, ang amahan sa Jerusalem, nagrepresentar kang William Miller nga gigamit sa Dios aron ipatindog pag-usab ang mga patukoranan sa pinili nga katawhan sa pakigsaad sa Dios. Siya mao ang anak ni Hilkiah nga nakuha gikan sa duha ka mga pulong, diin ang ikaduha mao ang Dios ug ang nahauna nagkahulogan og “kahapsay” sama sa kahapsay sa pagsulti. Si Hilkiah nagrepresentar sa Pulong o tingog sa Dios ug ang iyang anak nagrepresentar sa pagpabangon sa templo.

Sa kataposan sa Adventismo kinahanglan adunay usa ka tagna sa kapahamakan, ug kana nga tagna mao ang ikatulong manulonda sa Pinadayag kapitulo katorse. Kinahanglan adunay usa ka yawi sa kataposan nga gitipohan pinaagi sa yawi ni Miller. Ang “yawit” sa atong panahon nagasukad sa pag-usab sa kasaysayan, ug ilabina sa lagda sa unang paghisgot, nga nagalakip o mao ang prinsipyo nga girepresentahan ni Cristo Mismo ingon nga Alpha ug Omega. Kinahanglan adunay usa ka anak nga lalake ni Miller. Si Miller, busa, ingon nga amahan, nahimong si Hilkiah, ang Pulong sa Ginoo, ug ang anak nga lalake ni Miller mao si Eliakim, nga ang kahulogan mao ang Dios sa pagpabangon. Si Amahan Miller nagpabangon sa templo ug ang anak nga lalake ni Miller nagaila kon kanus-a ang Laodicea ug Philadelphia gibulag, ug ang mga Filadelfianhon gipabangon ingon nga usa ka bandila. Kinahanglan adunay usa ka lansang nga lig-on nga napahimutang, apan dili diha sa balaang dapit sama sa kasaysayan ni Miller, kondili sa Labing Balaang Dapit. Kining lansanga ug ang palas-anon nga gibitay ibabaw niini pagaputlon sa kataposan sa mensahe sa ikatulong manulonda maingon nga kini giputol sa kataposan sa mensahe sa unang manulonda. Sa diha nga si Miguel motindog ug ang tawhanong panahon sa pagsulay matapos, ang tagna sa kapahamakan mahiagi na sa nanglabay nga panahon, mapapas, maputol, ug mahulog.

Ang panagbulag o panagkatibulaag human sa paglabay sa panahon niadtong 1844 pagausbong sa balaod sa Domingo. Ang Isaias 22 maoy usa ka hulagway sa mga kahimtang nga modala ngadto sa

pagbulag sa mga Adventistang Laodiceano gikan sa mga Adventistang Filadelfiano nga mahitabo sa krisis sa balaod sa Domingo.

Ug sa anghel sa iglesia sa mga taga-Laodicea isulat mo; Mao kini ang giingon sa Amen, ang matinumanon ug tinuod nga saksi, ang sinugdanan sa kabuhatan sa Dios; Ako nasayod sa imong mga buhat, nga ikaw dili bugnaw ni init: hinaut pa unta nga ikaw bugnaw o init. Busa tungod kay ikaw dagaang, ug dili bugnaw ni init, iluwa ko ikaw gikan sa akong baba. Tungod kay nagaingon ka, Ako dato, ug nadugangan sa mga bahandi, ug wala na akoy kinahanglan; ug wala ka masayod nga ikaw alaut, ug makalolooy, ug kabus, ug buta, ug hubo: gitambagan ko ikaw sa pagpalit gikan kanako ug bulawan nga sinulayan sa kalayo, aron ikaw mahimong dato; ug maputing bisti, aron ikaw mabistihan, ug aron ang kaulawan sa imong pagkahubo dili makita; ug dihogi ang imong mga mata ug tambal sa mata, aron ikaw makakita. Ang tanan nga akong gihigugma, akong badlongon ug silotan: busa magmainiton ka, ug maghinulsol. Ania karon, nagtindog ako sa pultahan, ug nagatuktok: kon adunay tawo nga makadungog sa akong tingog, ug moabli sa pultahan, mosulod ako ngadto kaniya, ug makigsalo ako sa panihapon uban kaniya, ug siya uban kanako. Kaniya nga magmadaogon igahatag ko ang paglingkod uban kanako sa akong trono, maingon nga ako usab nagmadaogon, ug milingkod uban sa akong Amahan sa iyang trono. Ang adunay dalunggan, pamatia niya ang giingon sa Espiritu ngadto sa mga iglesia. Pinadayag 3:7–22.

Human sa pasiuna sa damgo, si James White dayon naglakip sa damgo uban ang mga talababa. Wala akoy mga pagdumili sa paggamit ni James White sa damgo ni Miller, bisan pa sa kamatuoran nga sa makadaghan na kita nakapatik ug usa ka paghubad sa iyang damgo nga medyo nagkalahi sa kang James White. Ang batakang pamaagi ni James White nga nagkalahi sa atong gipatik mao nga iyang gibutang ang “mga mutya” sulod sa kahintang sa katawohan sa Dios, ug ang atong pagsabot mao nga ang mga mutya mao ang mga matuod nga kamatuoran sa pagtagna. Walay panagsumpaki niini, kay ang usa ka tawo nagapakita sa iyang ginatuohan, ug ang pagkakatatag sa mga mutya human sa Dakong Kapakyasan nagasimbolo sa pagkakatatag sa katawohan sa Dios SA WALA PA ang balaod sa Domingo. Apan kining kamatuoran alang sa umaabot nga pagtuon.

Ang pasiuna ni James White sa Damgo ni William Miller

“Ang mosunod nga damgo gipatik sa Advent Herald kapin na sa duha ka tuig ang milabay. Unya nakita ko nga kini sa tin-aw naglatid sa atong nangaging kasinatian mahitungod sa ikaduhang pag-anhi, ug nga gihatag sa Dios ang maong damgo alang sa kaayohan sa nagkatag nga panon.”

“Lakip sa mga ilhanan sa haduol na pag-abot sa daku ug makalilisang nga adlaw sa Ginoo, gibutang sa Dios ang mga damgo. Tan-awa ang Joel 2:28–31; Mga Buhat 2:17–20. Ang mga damgo mahimong moabut sa tulo ka paagi; una, ‘tungod sa kadaghan sa kalihokan.’ Tan-awa ang Ecclesiastes 5:3. Ikaduha, kadtong anaa ilalom sa mahugawng espiritu ug sa paglimbong ni Satanas, mahimong adunay mga damgo pinaagi sa iyang impluwensiya. Tan-awa ang Deuteronomy 8:1–5; Jeremias 23:25–28; 27:9; 29:8; Zacarias 10:2; Judas 8. Ug ikatulo, ang Dios sa kanunay nagtudlo, ug sa gihapon nagtudlo, sa iyang katawhan sa mas dakô o mas diyutay pinaagi sa mga damgo, nga moabut pinaagi sa paglihok sa mga manulonda ug sa

Espiritu Santo. Kadtong nagabarug diha sa tin-aw nga kahayag sa kamatuoran mahibalo kon ang Dios mohatag kanila ug damgo; ug ang ingon niana dili malimbongan ug dili mapahisalaag sa mini nga mga damgo.

“Ug siya miingon, Patalinghugi karon ang akong mga pulong; kon aduna man kaninyoy usa ka manalagna, ako, ang GINOO, magapaila sa akong kaugalingon kaniya pinaagi sa usa ka panan-awon, ug makigsulti kaniya pinaagi sa usa ka damgo. Numeros 12:5.

“Miingon si Jacob, ‘Ang manulunda sa Ginoo misulti kanako diha sa usa ka damgo.’ Genesis 31:2. ‘Ug ang Dios miadto kang Laban nga Sirianhon pinaagi sa usa ka damgo sa kagabhion.’ Genesis 31:24. Basaha ang mga damgo ni Jose, diha sa Genesis 37:5–9, ug dayon ang makapaikag nga sugilanon sa ilang katumanan sa Ehipto.”

“Sa Gibeon ang Ginoo mipakita kang Solomon pinaagi sa usa ka damgo sa gabii. 1 Hari 3:5. Ang dako ug mahinungdanong hulagway sa ikaduhang kapitulo sa Daniel gihatag pinaagi sa usa ka damgo, ingon man usab ang upat ka mga mananap, ug uban pa, sa ikapitong kapitulo. Sa dihang si Herodes naninguha sa paglaglag sa masuso nga Manluluwas, si Jose gipasidan-an pinaagi sa usa ka damgo nga mokalagiw ngadto sa Egipto. Mateo 2:13.”

“Ug mahitabo sa KAULAHIAN MGA ADLAW, nagaingon ang Dios, nga igabubo Ko ang gikan sa Akong Espiritu ibabaw sa tanang unod: ug ang inyong mga anak nga lalake ug ang inyong mga anak nga babaye managna, ug ang inyong mga batan-ong lalake makakita ug mga panan-awon, ug ang inyong mga tigulang nga lalake magadamgo ug mga damgo. Mga Buhat 2:17.

“Ang gasa sa pagpanagna, pinaagi sa mga damgo ug mga panan-awon, dinhi mao ang bunga sa Balaang Espiritu, ug sa kaulahiang mga adlaw igapadayag sa igo nga gidak-on aron mahimong usa ka timaan. Usa kini sa mga gasa sa simbahan sa ebanghelyo.

“Ug Siya naghatag ug pipila nga mga apostoles; ug pipila nga mga PROPETA; ug pipila nga mga ebanghelistas; ug pipila nga mga magbalantay ug mga magtutudlo; Alang sa paghingpit sa mga balaan, alang sa buluhaton sa ministeryo, alang sa pagpatubo sa lawas ni Cristo. Efeso 4:11, 12.

“Ug ang Dios nagbutang ug pipila diha sa iglesia, una ang mga apostol, ikaduha ang mga MANALAGNA, ug uban pa. 1 Corinto 7:28.

“Ayaw tamaya ang mga tagna. 1 Tesalonica 5:20. Tan-awa usab ang Buhat 13:1; 21:9; Roma 12:6; 1 Corinto 14:1, 24, 39. Ang mga propeta o mga tagna alang sa pagpalig-on sa iglesia ni Cristo; ug walay ebidensiya nga mapadayag gikan sa pulong sa Dios nga sila pagapahunongon sa dili pa pagapahunongon ang mga ebanghelistas, mga pastor ug mga magtutudlo. Apan nagaingon ang mosupak, ‘Daghan kaayo ang mga bakak nga panan-awon ug mga damgo nga dili ako makasalig sa bisan unsa nga ingon niana.’ Tinuod nga si Satanas adunay iyang peke. Sa kanunay may iya siyang mga mini nga propeta, ug sa pagkatinuod atong mapaabut sila karon niining iyang katapusang takna sa paglimbong ug kadaugan. Ang mga nagasalikway sa ingon nianang mga pinasahi nga pinadayag tungod kay anaa ang peke, mahimo usab nga sa samang kasaligan moadto pa sa unahan ug ilimod nga ang Dios sukad nagpadayag sa iyang

kaugalingon ngadto sa tawo pinaagi sa usa ka damgo o usa ka panan-awon, kay ang peke anaa sa kanunay.”

“Ang mga damgo ug mga panan-awon mao ang paagi diin ang Dios nagpadayag sa iyang kaugalingon ngadto sa tawo. Pinaagi niini nga paagi siya misulti ngadto sa mga manalagna; iyang gibutang ang gasa sa pagpanagna taliwala sa mga gasa sa simbahan sa ebanghelyo, ug iyang giisip ang mga damgo ug mga panan-awon uban sa ubang mga timailhan sa ‘KATAPUSANG MGA ADLAW.’ Amen.

“Ang akong tuyo sa mga pahayag sa ibabaw mao ang pagwagtang sa mga pagsupak sa paagi nga subay sa Kasulatan, ug sa pag-andam sa hunahuna sa magbabasa alang sa mosunod.”

James White, Brother Miller’s Dream, 1–3.

Ang Ikaduhang Damgo ni William Miller

“Nagdamgo ako nga ang Dios, pinaagi sa usa ka dili makita nga kamot, nagpadala kanako ug usa ka kahon nga maampingong hinimo, mga napulo ka pulgada ang gitas-on ug unom ka pulgada ang gilapdon ug kahabogon, nga hinimo sa ebony ug mga perlas nga matahum nga inlay. Sa maong kahon may usa ka yawi nga nakadugtong. Dihadiha gikuha ko ang yawi ug giablihan ang kahon; ug sa akong katingala ug pagkahibulong, nakita ko nga kini napuno sa tanang matang ug gidak-on sa mga alahas, mga diamante, mahalong mga bato, ug bulawan ug salaping sensilyo sa matag gidak-on ug bili, nga matahum nga gihan-ay sa ilang tagsatagsa ka dapit sulod sa kahon; ug sa maong pagkahan-ay sila mipadan-ag ug kahayag ug himaya nga ang adlaw lamang ang makatupong.”

“Abi nako nga dili akong katungdanan ang mag-inusarang maglipay niining kahibulongang talan-awon, bisan pa man nga ang akong kasingkasing napuno sa dakong kalipay tungod sa kasidlak, katahom, ug bililhon nga bili sa mga sulod niini. Busa gibutang ko kini sa lamesa sa tunga sa akong lawak ug gipahibalo nga ang tanan nga may tinguha mahimong moanhi ug motan-aw sa labing mahimayaon ug labing masidlak nga talan-awon nga nakita sa tawo niining kinabuhia.

“Ang mga tawo misugod sa pagsulod, sa sinugdan diyutay ra ang gidaghanon, apan midaghan ngadto sa usa ka panon. Sa unang higayon nga ilang tan-awon ang sulod sa kahon, manghibulong sila ug mosinggit sa kalipay. Apan sa dihang midaghan ang mga tumatan-aw, ang matag-usa misugod sa paghilabot sa mga alahas, gikuha kini gikan sa kahon ug gipatlaag sa ibabaw sa lamesa. Misugod ako sa paghunahuna nga ang tag-iya mangayo pag-usab sa kahon ug sa mga alahas gikan sa akong kamot; ug kon pasagdan ko nga kini mapatlaag, dili ko na gayud kini mauli sa ilang mga dapit sulod sa kahon sama sa kaniadto; ug gibati ko nga dili ko gayud arang matubag ang akong tulubagon, kay daku kaayo kini. Unya misugod ako sa pagpakilooy sa mga tawo nga dili sila maghilabot niini, ni magkuha niini gikan sa kahon; apan sa nagkadaghan ang akong pagpakilooy, sa mao usab nga paagi labi nilang gipatlaag; ug karon daw ilang gipatlaag kining tanan sa tibuok lawak, sa salog ug sa matag piraso sa mga muwebles sulod sa lawak.

“Unya akong nakita nga sa taliwala sa tinuod nga mga mutya ug salapi ilang gikasabwag ang dili maisip nga gidaghanon sa peke nga mga mutya ug peke nga salapi. Napuno ako sa dakong

kasuko tungod sa ilang hamubo nga panggawi ug kawalay pagpasalamat, ug akong gibadlong ug gisaad sila tungod niini; apan sa mas gibadlong ko sila, sa labi silang nagkatag sa peke nga mga mutya ug bakak nga salapi sa taliwala sa tinuod.

“Unya nasamok ako sa akong pisikal nga kalag ug misugod sa paggamit ug pisikal nga kusog aron papahawaon sila gikan sa lawak; apan samtang akong gipagawas ang usa, may mosulod nga tulo pa ug magdala ug hugaw ug mga pinahiran sa kahoy ug balas ug tanang matang sa basura, hangtod nga natabonan nila ang matag usa sa tinuod nga mga mutya, mga diamante, ug mga sensilyo, nga ang tanan natangtang na sa panan-aw. Ilang gigisi ang akong kahon nga mutyaan ug gikatag kini taliwala sa basura. Naghunahuna ako nga walay tawo nga nagtagad sa akong kasubo o sa akong kapungot. Nahimo akong hingpit nga nangaluya ug naluya ang kasingkasing, ug milingkod ako ug mihilak.

“Samtang naghilak ug nagbangotan ako sa ingon niana tungod sa akong dakong kapildihan ug tulubagon, nahinumdom ako sa Dios, ug sa dakong kasinserohan nag-ampo ako nga magpadala Siya kanako ug tabang. Diha-diha mibuka ang pultahan, ug misulod ang usa ka tawo sa lawak, diin nanggula ang tanang mga tawo; ug siya, nga nagkupert ug usa ka brush sa paglimpyo sa abog sa iyang kamot, miabli sa mga bintana, ug misugod sa pagsilhig sa abog ug mga basura gikan sa lawak.

Mituaw ako kaniya nga siya mohunong, kay didto may pipila ka bililhong mga mutya nga nagkatag taliwala sa kagun-oban.

Siya miingon kanako nga “dili mahadlok,” kay siya “moatiman kanila.”

“Unya, samtang iyang giwalis ang abog ug mga basura, mga bakak nga hiyas ug peke nga mga sensilyo, silang tanan mialsa ug migula sa bintana sama sa usa ka panganod, ug gidala sila sa hangin. Sa kasamok mipiyong ako sa akong mga mata sa makadiyot; sa dihang giablihan ko kini, ang tanang basura nawala na. Ang mahalong mga hiyas, ang mga diamante, ang bulawan ug salaping mga sensilyo, nagkatag nga daghan kaayo sa tibuok lawak.

“Unya gibutang niya sa lamesa ang usa ka kahon, labi pang dako ug labi pang matahum kay sa nahauna, ug gitigom niya ang mga mutya, ang mga diamante, ang mga sensilyo, pinaagi sa dagkong hakop, ug gilabay kini ngadto sa kahon, hangtod nga walay bisan usa nga nahibilin, bisan tuod ang pipila sa mga diamante dili molabaw sa gidak-on sa tumoy sa usa ka aspili.”

“Unya gitawag niya ako aron ‘moadto ug motan-aw.’”

“Mitutok ako sulod sa kahon, apan ang akong mga mata nasilaw sa akong nakita. Misidlak sila nga napulo ka pilo labaw sa ilang kanhing himaya. Nagtuo ako nga sila gihaplasan sa balas pinaagi sa mga tiil niadtong daotang mga tawo nga nagsabwag ug nagtunob kanila sa abog. Hapsay kaayong napahimutang sila sulod sa kahon, ang matag usa diha sa iyang dapit, nga walay makita nga kasakit sa tawo nga maoy milabay kanila didto. Misinggit ako sa hilabihang kalipay, ug kana nga singgit nakapukaw kanako.” Early Writings, 81–83.

Mga Footnote ni James White

Ang “kahon” nagarepresentar sa dagkung mga kamatuoran sa Biblia, nga may kalabotan sa ikaduhang pag-anhi sa atong Ginoong Jesu-Cristo, nga gihatag kang Igsoon nga Miller aron imantala ngadto sa kalibotan.

“Ang ‘gilakip nga yawi’ mao ang iyang paagi sa paghubad sa matagnaong Pulong—ang pagtandi sa kasulatan pinaagi sa kasulatan—ang Biblia mao ang kaugalingon niyang maghuhubad. Pinaagi niini nga yawi gibuksan ni Igsoon Miller ang ‘bawl,’ o ang dakong kamatuoran sa pag-anhi ngadto sa kalibotan.

“‘Ang katawhan misugod sa pag-abot, sa sinugdan diyutay ra ang gidaghanon, apan midaghan hangtod nahimong usa ka panon.’ Sa dihang ang doktrina sa pag-anhi unang giwali ni Igsoon Miller, ug sa pipila pa ka uban, gamay ra kaayo kini ug epekto, ug diyutay ra kaayo ang napukaw pinaagi niini; apan gikan sa 1840 ngadto sa 1844, bisan diin kini giwali, ang tibuok katilingban napukaw.

Ang “mga alahas, diamante, ug uban pa” nga “sa tanang matang ug gidak-on” nga “matahom kaayo nga gihan-ay sa ilang tagsatagsa ka dapit sulod sa kahon nga alahas” nagrepresentar sa mga anak sa Dios, [Malakias 3:17,] gikan sa tanang mga iglesia, ug gikan sa halos matag kahintang, ug kahintang sa kinabuhi, nga midawat sa pagtoo sa advento, ug nakita nga mibarog nga maisugon sa ilang tagsatagsa ka dapit, sa balaang buluhaton sa kamatuoran. Samtang nagalihok diha niini nga kahapsay, ang matag usa nagatiman sa iyang kaugalingong katungdanan, ug nagalakaw nga mapainubsanon sa atubangan sa Dios, “ilang gipadan-ag ang usa ka kahayag ug himaya” ngadto sa kalibotan, nga mapareho lamang sa iglesia sa mga adlaw sa mga apostoles. Ang mensahe, [Pinadayag 14:6, 7] miadto, ingon daw, ibabaw sa mga pako sa hangin, ug ang pagdapit, “Umari kamo; kay ang tanang butang andam na karon,” [Lucas 14:17.] mikaylap uban sa gahum ug epekto.

“Sa dihang ang nagalupad nga manulunda [Pinadayag 14:6, 7.] unang misugod sa pagwali sa walay kataposang maayong balita, ‘Kahadloki ninyo ang Dios, ug ihatag kaniya ang himaya; kay miabot na ang takna sa iyang paghukom,’ daghan ang misinggit sa kalipay tungod sa pagtan-aw sa pag-anhi ni Jesus, ug sa pagpahiuli, nga sa ulahi mingsupak ug mibiaybiay, ug mitalamayon sa kamatuoran nga sa dili pa dugay maoy nakapuno kanila sa kalipay. Ilang gisamok ug gipaatas ang mga hiyas. Kini nagdala kanato ngadto sa tinghunlak sa 1844, sa dihang nagsugod ang panahon sa pagpakatag. Timan-i kini: Kadto mao ang mga kaniadto ‘misinggit sa kalipay’ nga nagsamok ug nagpatibulaag sa mga hiyas. Ug walay bisan kinsa nga mas epektibo nga nakapatibulaag sa panon, ug nakapahisalaag kanila sukad sa 1844, kay sa mga kaniadto nagwali sa kamatuoran, ug nagmalipayon niini; apan sukad niadto ilang gilimod ang buhat sa Dios, ug ang katumanan sa tagna sa atong nangaging kasinatian sa pag-abot.”

“Ang pamatuod ni Igsoon nga si Miller, sulod sa pipila ka mga bulan human sa Singgit sa Tunga-tungang Gabii, sa ikapitong bulan, 1844, mao nga ang pultahan sirado na, ug nga ang kalihokan sa pag-abot maoy katumanan sa tagna, ug nga husto kita sa pagwali sa panahon. Dayon iyang gidasig ang iyang mga igsoon, pinaagi sa Advent Herald, sa pagkupot pag-ayo, sa pagmapailubon, ug sa dili pagdumot batok sa usag usa; ug ang Dios sa dili madugay magapamatuod nga matarong sila tungod sa pagwali sa panahon. Niining paagiha siya nangamuyo alang sa mga hiyas, samtang gibati niya ang iyang ‘pagka-mananubagon’ alang

kanila, ug nga ‘daku kaayo kini.’”

Ang “mini nga mga hiyas ug peke nga sensilyo” nga nagkatag taliwala sa mga tinuod, sa tin-aw nagrepresentar sa mini nga mga kinabig, o “mga dumuloong nga anak,” [Hosea 5:7.] sukad nga ang pultahan gitakpan niadtong 1844.

“Ang ikaduhang ‘kaha nga labi pang dako ug labi pang matahum kay sa nahauna’ diin gitigom ang nagkatibulaag nga ‘mga alahas,’ ‘mga diamante,’ ug ‘mga sensilyo,’ nagrepresentar sa halapad nga uma sa buhing kamatuoran sa karon diin pagatigumon ang nagkatibulaag nga panon, bisan ang 144,000, silang tanan may patik sa buhing Dios. Walay bisan usa sa bililhon nga mga diamante ang mahibilin sa kangitngit. Bisan pa nga ang uban ‘dili mas dako kay sa tumoy sa usa ka aspili,’ dili sila pasagdan, ug dili pasagdan nga mahibilin niining adlaw sa dihang ang Dios nagatigom sa iyang mga alahas. [Malakias 3:16–18.] Makapadala siya sa iyang mga manulunda ug padalion sila sa paggawas kanila ingon sa iyang paggawas kang Lot gikan sa Sodoma. ‘Usa ka mubo nga buhat ang Ginoo pagabuhaton sa ibabaw sa yuta.’ ‘Pagaputlon niya kini sa pagkamatarung.’ Tan-awa ang Roma 9:28.

Ang “hugaw ug mga pinanitan, balas ug tanang matang sa basura,” nagrepresentar sa nagkalainlain ug daghang mga kasaypanan nga gidala ngadto sa taliwala sa mga magtotoo sa ikaduhang pag-anhi sukad sa tinghunlak sa 1844. Dinhi akong hisgutan ang pipila kanila.

“1. Ang pagbarog nga mapangahason nga gikuha dayon sa pipila sa mga ‘magbalantay’ human mahatag ang singgit sa Tunga-tungang Gabi-i, nga ang maligdong nga makatunaw nga gahum sa Espiritu Santo nga mikuyog sa kalihokan sa ikapito ka bulan maoy usa ka mesmerikong impluwensiya. Si George Storrs usa sa mga nahauna sa pagkuha niining baroga. Tan-awa ang iyang mga sinulat sa ulahing bahin sa 1844, sa Midnight Cry, nga niadtong panahona gipatik sa siyudad sa New York. Si J. V. Himes, sa Albany Conference sa tingpamulak sa 1845, miingon nga ang kalihokan sa ikapito ka bulan nakamugna ug mesmerismo nga pito ka piye ang giladmon. Gisultihan ako niini sa usa ka tawo nga didto, ug nakadungog sa maong pamulong. Ang uban nga mikuha ug aktibong bahin sa singgit sa ikapito ka bulan sukad niadtong nagpahayag nga kadtong kalihokana buhat sa Yawa. Ang pagpasangil sa buhat ni Cristo ug sa Espiritu Santo ngadto sa Yawa, sa mga adlaw sa atong Manluluwas, pagpasipala kana, ug pagpasipala usab kini karon.

“2. Ang daghang mga pagsulay bahin sa tino nga panahon. Sukad nga ang 2300 ka adlaw natapos niadtong 1844, medyo daghang mga panahon ang gitakda, sa nagkalainlain nga indibiduwal, alang sa ilang pagtapos. Sa pagbuhat niini ilang gikuha ang mga ‘timaan sa utlanan,’ ug nagbutang sila ug kangitngit ug pagduhaduha ibabaw sa tibuok kalihokan sa pag-anhi.

“3. Ang espiritismo uban ang tanan niyang mga handurawan ug mga kalabi. Kining limbong sa Yawa, nga nakahimo ug makahahadlok nga buluhaton sa kamatayon, haum kaayo nga gihulagway pinaagi sa ‘mga pinagabsan,’ ug ‘tanang matang sa basura.’ Daghan sa mga miinom sa hilo sa espiritismo miila sa kamatuoran sa atong miaging kasinatian sa advento, ug tungod niining kamatuorana daghan ang napatuo nga ang espiritismo mao ang natural nga bunga sa pagtuo nga ang Dios maoy nagdumala sa dagkong mga kalihokan sa advento

niadtong 1843 ug 1844. Si Pedro, sa pagsulti mahitungod kanila nga magadala ug ‘makalaglag nga mga erehiya, bisan sa paglimod sa Ginoo nga nagtubos kanila,’ nagaingon, ‘TUNGOD KANILA ANG DALAN SA KAMATUORAN PAGASULTIHAN SA DAUTAN.’”

“4. Si S. Snow nga nag-angkon nga mao si ‘Elias nga Propeta’” Kining tawhana, sa iyang talagsaon ug mapintas nga panginabuhi, nakadula usab sa iyang bahin niining buluhaton sa kamatayon, ug ang iyang dagan adunay kalagmitan sa pagdala sa matuod nga kahimtang alang sa mga balaang nagpaabut ngadto sa pagkadaot sa dungog, sa hunahuna sa daghang matinud-anong mga kalag.

“Ngadto niining talaan sa mga kasaypanan mahimo pa unta nakong idugang ang daghan pa, sama sa ‘usa ka libo ka tuig’ sa Pinadayag 20:4, 7, nga nahitabo na sa nangagi, ang 144,000 sa Pinadayag 7:4; 14:1, kadtong ‘nangbangon ug nanggula gikan sa mga lubnganan’ human sa pagkabanhaw ni Cristo, ang doktrina sa walay pagbuhat, ang doktrina sa pagkalaglag sa mga masuso, ug uban pa. ug uban pa.”

“Kining mga kasaypanan gipakaylap sa hilabihan nga kakugi, ug gipamugos ngadto sa nagpaabot nga panon, sa pagkaagi nga, sa panahon nga nadawat ni Igsoon nga Miller ang damgo, ang tinuod nga mga mutya ‘natago gikan sa panan-aw,’ ug ang mga pulong sa propeta nahimong haom—‘Ug ang paghukom gisalikway paatras, ug ang katarungan mitindog sa halayo,’ ug uban pa, ug uban pa. Tan-awa ang Isaias 59:14. Niadtong panahona walay bisan usa ka advent nga mantalaan sa yuta nga nagpaluyo sa buluhaton sa karon nga kamatuoran. Ang The Day-Dawn mao ang ulahi nga nanalipod sa tinuod nga tindoganan sa gamayng panon; apan kana namatay pipila ka mga bulan sa wala pa ihatag sa Ginoo kang Igsoon nga Miller kining damgo; ug sa kataposan niyang naghimalasyon nga paningkamot gitudlo niya ang gikapuy ug nagapanghupaw nga mga balaan ngadto sa 1877, nga niadtong panahona katloan ka tuig pa sa umalabot, ingon nga panahon sa ilang kataposang kaluwasan. Alaas! alaas! Dili kahibulongan nga si Igsoon nga Miller, sa iyang damgo, ‘milingkod ug mihilak’ tungod niining masulob-on nga kahimtang sa mga butang.”

Si Igsoong Miller mipiyong ang iyang mga mata diha sa kamatayon, Disyembre 22, 1849, nga nagtuman sa mosunod nga mga pulong sa iyang damgo, “Sa kasamok mipiyong ako sa akong mga mata sa makadiyot.” Kining kahibulongang katumanan tin-aw kaayo nga walay usa nga mapakyas sa pagtan-aw niini.

“Ang baul nagrepresentar sa kamatuoran sa pag-abot nga gimantala ni Igsoon nga Miller ngadto sa kalibotan, sumala sa gihulagway sa sambingay sa napulo ka mga ulay. [Mateo 25:1–11.] Una, ang panahon, 1843; ikaduha, ang panahon sa paglangay; ikatulo, ang singgit sa tungang gabii, sa ikapitong bulan, 1844, ug ikaupat, ang siradong pultahan. Walay bisan kinsa nga nakabasa sa mga sinulat mahitungod sa ikaduhang pag-abot sukad sa 1843, ang molimod nga si Igsoon nga Miller nagpasiugda niining upat ka mahinungdanong mga punto sa kasaysayan sa pag-abot. Kining nahiuyon nga sistema sa kamatuoran o ‘baul’ gisi sa mga tipik, ug gikatag taliwala sa mga basura, pinaagi niadtong nagsalikway sa ilang kaugalingong kasinatian, ug milimod sa mismong mga kamatuoran nga ilang, uban ni Igsoon nga Miller, walay kahadlok nga giwali ngadto sa kalibotan.”

“Ang iglesya unya mahimong putli ug ‘walay ikasaway sa atubangan sa trono sa Dios,’ sanglit ilang gisugid ang tanan nilang mga kasaypanan, kapakyasan, ug mga sala, ug sanglit kini nahinloan pinaagi sa dugo ni Cristo ug napapas na, sila mahimong walay ‘buling o kunot, o bisan unsa nga sama niana.’ Unya sila mosidlak uban sa ‘napulo ka pilo sa ilang nahaunang himaya.’” JAMES WHITE Oswego, Mayo, 1850.